

Letnik XXVII – št. 2, februar 2020

Glasilo občine Trzin

odsev

Pesniška zbirka

Pesnica Neža Andrejaš predstavila zbirko pesmi Mozaik mojih misli

Cenejše vozovnice IJPP

Pripravili smo pregled novih cen vozovnic IJPP

Portret meseca

Po dolgoletnem soustvarjanju občine se poslavlja Vika Kreča

Zgodbe naših mokrišč

Po končanem natečaju odprli še razstavo likovnih in fotografskih del

Trženje oglasnega prostora v Odsevu
t: 01/839 64 00

Mesto komunikacij

IR IMAGE

Loren Line
 POPOLNA OGREVALNA TEHNIKA

Loren Line d.o.o.
 Brezovce 7, IOC Trzin 1236
 T: 01 565 86 30
 E: info@loren-line.si
 W: www.loren-line.si

Razmišljate o nakupu nove ali zamenjavi stare, dotrajane peči? O tem, kako imeti najučinkovitejšo porabo? O obnovljivih virih energije? Velikih prihrankih?

OGREVANJE NA PLIN
 Pustite našim strokovnjakom, da poskrbijo za vas v celoti: **dobava, montaža, zagon in nastavitve novega kondenzacijskega plinskega grelnika. Storitev na ključ in doživljenjsko vzdrževanje vašega ogrevalnega sistema!**

ZAKAJ MI?
 Ker si zaslužite le **najboljšo kvaliteto storitev in opreme**. Naše reference pa si lahko pogledate tudi na **www.loren-line.si**.

NUDIMO TUDI
Kvalitetne servisne storitve, hitro odzivnost, doživljenjsko vzdrževanje za plinske peči **Vaillant** in **VIESMANN**

Loren Line - pravi naslov za prave rešitve!

DOMAČIM IN TUJIM PODJETJEM
 nudimo celovito podporo in svetovanje.

PROEVENT

T: +386 (0)1 300 32 10
 E: racunovodstvo@proevent.si
 www.racunovodski-servis.si

- Računovodske storitve
- Davčno svetovanje
- Urejanje dovoljenj za delo, bivanje in študij
- Urejanje davčnega rezidenstva

Spot točka - vse za ustanovitev podjetja

Novi CAPTUR, KADJAR in KOLEOS
 SUV Renault

Že za 13.790 €*

Paket zimskih pnevmatik*
 Obvezno in osnovno kasko zavarovanje za 99 €**
 5 let podaljšanega jamstva***

RENAULT
 Passion for life

*Podana maloprodajna cena (MPC) je neobvezujoča priporočena cena in vključuje 22-odstotni DDV in DMV. Cena velja za model Renault Captur Life Tce 100 s paketom Cool (klima, radio), z že vključenim rednim popustom v višini 800 € ter dodatnim popustom v višini 400 € za nakup prek Renault financiranja. Ob nakupu prejmete brezplačen paket zimskih pnevmatik. **Ob nakupu avtomobila preko Renault Financiranja prejmete prvo leto subvencionirano obvezno in osnovno kasko zavarovanje za 99 € in boni za obnovo zavarovanja v višini 150 € v naslednjem letu. Pogoji za pridobitev omenjenih ugodnosti je obnova avtomobilskega zavarovanja v naslednjem letu preko Renault Financiranja. ***5 let jamstva ob nakupu avtomobila prek Renault Financiranja obsega 2 leti tovarniške garancije in podaljšano jamstvo za 3., 4., in 5. leto ali 100.000 km, karkoli se zgodi prej. Več informacij o ponudbi, nakupu in pogojih nakupa je na voljo na renault.si. Slika je simbolna. Renault Nissan Slovenija d.o.o., Dunajska 22, 1000 Ljubljana.

Poraba pri mešanem ciklu: 4,6 – 7,3 l/100 km. Emisije CO₂: 122 – 183 g/km. Emisijska stopnja: EURO 6Dt. Emisija NOx: 0,0217 – 0,055 g/km. Emisija trdnih delcev: 0,00004 – 0,00084 g/km. Število delcev (x10¹¹): 0,03 – 1,87. Vrednosti meritev porabe in emisij ustrezajo novemu standardu meritev WLTP. Ogljikov dioksid (CO₂) je najpomembnejši toplogredni plin, ki povzroča globalno segrevanje. Emisije onesnaževal zunanega zraka iz prometa pomembno prispevajo k poslabšanju kakovosti zunanega zraka. Prispevajo zlasti k nežni povišanju koncentracijam prizemnega ozona, delcev PM₁₀ in PM_{2,5} ter dušikovih oksidov.

Renault priporoča **Castrol**

f t v @ in renault.si

Avtohiša REAL

Avtohiša Real d.o.o., Vodovodna c. 93, Ljubljana

AVTO SET d.o.o.

AVTO SET-SETNIKAR d. o. o.
 Dragomelj 26, Domžale

Odsev, glasilo občine Trzin

→ Na naslovnici

Pogled s ptičje perspektive na gradbišče Doma zaščite in reševanja.

Foto: Dušan Kosirnik

Glavna in odgovorna urednica:

Tanja Bricelj, trzin.odsev@gmail.com

Uredništvo: Tanja Jankovič, Miha Pavšek, Dunja Špendal, Barbara Kopač, Peter Hudnik, Majda Šilar

Redni avtorji prispevkov: Nina Rems, Nataša Pavšek, Brigita Ložar, Žana Babnik, Katja Rebolj, Matjaž Erčulj, Janez Gregorič, Andrej Grum, Boštjan Guček, Marko Kajfež, Dušan Kosirnik, Jožica Trstenjak, Milica Erčulj, Saša Hudnik, Valentin Orešek, Maja Brozovič, Miha Šimnovec

Avtorji fotografij: Zinka Kosmač, Tanja Jankovič, Miha Pavšek, Barbara Kopač, Peter Hudnik, Nina Rems in drugi

Lektoriranje:

Mirjam Furlan Lapanja

Tehnično urejanje, prelom, priprava za tisk in tisk:

IR IMAGE, d. o. o.

Oglasno trženje:

IR IMAGE, komunikacijska agencija, d. o. o.,
Medvedova ulica 25, 1241 Kamnik
Telefon: 01/ 83 96 400, Faks: 01/ 83 96 411
E-mail: info@ir-image.si

Glasilo izhaja enkrat mesečno v nakladi 1.500 izvodov.
Brezplačno ga prejmejo vsa gospodinjstva v Trzinu.

ISSN 1408-4902

Gradivo za naslednjo številko oddajte
najpozneje do torka, **5. marca 2020.**

Prispevke pošljite v elektronski obliki na naslov uredništva:

trzin.odsev@gmail.com.

V skladu z uredniško politiko in glede na razpoložljivost prostora v glasilu Odsev si pridržujemo pravico do objave ali neobjave ter krajšanja in preoblikovanja prispevkov.

Občina Trzin

Spletna stran: www.trzin.si
e-pošta: info@trzin.si

Telefonske številke:

01/ 564 45 43
01/ 564 45 44
01/ 564 45 50
Faks: 01/ 564 17 72

Uradne ure:

Ponedeljek: 8.00–14.00
Sreda: 8.00–13.00 in 14.00–18.00
Petek: 8.00–13.00

Informacije o prireditvah in dogodkih v občini Trzin so na voljo tudi v občinskem informativnem središču na Ljubljanski cesti 12/f oz. na telefonski številki 01/ 564 47 30.

Srčnost

Bil je običajen delovni dan, ura nekaj čez pol deveto, ko sem na blagajni v trzinskem Sparu pozdravila blagajničarko z običajnim dober dan.

- O, prvi ste, ki ste me danes pozdravili! je bila presenečena.
- Res? Saj imate odprto že dobre pol ure!
- Ja, tako pač je. Smo že vsega navajeni ...

Le nekaj dni zatem se me je ob obisku gledališkega abonmaja za otroke dotaknil pogovor z eno najbolj prizadevnih trzinskih kulturnic.

- Lepo, da sta prišli! Danes nas čaka odlična predstava pionirjev slovenskega kamišibaja.
- Škoda le, da nas ni prav veliko.
- Da, res. Že več let skušamo ugotoviti, kako to, da niti zvoneča imena trzinskega občinstva ne pritegnejo bolj. Pa je naš program prav tako kakovosten kot pri sosedih, v prestolnici ...

Dva različna prostora, dva različna položaja, a vendar je obema skupno isto: kultura. Na slovarskem portalu Fran je pod tem geslom zapisano: »skupek dosežkov, vrednot človeške družbe kot rezultat človekovega delovanja in ustvarjanja, zlasti umetniškega; pa tudi lastnost človeka in družbe glede na obvladanje, uporabljanje splošno veljavnih načel, norm, pravil pri vedenju in ravnanju«.

Trzinci smo lahko ponosni na visoko raven ljubiteljskega umetniškega ustvarjanja, ki ga v občini negujejo številna društva, ustanove in posamezniki. V tokratnem Odsevu pišemo o izidu pesniške zbirke Nežke Andrejaš, opozarjamo na razstavo likovnikov in fotografov Zgodbe naših mokrišč in poročamo s prireditve ob slovenskem kulturnem prazniku. V središču pa je pogovor s sveže upokojeno višjo svetovalko župana Viko Kreča, ki je več kot 30 let sooblikovala Trzin in njegovo podobo (tudi kulturno).

Kultura je poleg skupne zgodovinske zavesti, jezika in teritorija ena izmed temeljnih sestavin oblikovanja naroda in narodne pripadnosti. Naj zato kultura ne bo le odmaknjena resnobna forma, rezervirana za umetnike! Naj bo tudi prijazen pozdrav sočloveku, uvidevnost do drugih med vožnjo z avtom, opazovanje lepote narave in njeno varovanje, predvsem pa se zavedajmo, da je kultura ustvarjalnost, ki je v vseh nas – v kakršni koli obliki že.

Kultura je srčnost, ki jo je treba negovati.

Foto: Živa Torj

Tanja Bricelj,
glavna in odgovorna urednica

Skupna občinska uprava občin Trzin, Komenda, Lukovica, Mengeš, Moravče, Vodice

Medobčinski inšpektorat in redarstvo

Mengeška cesta 9, 1236 Trzin
e-pošta: inspektorat@trzin.si

Telefonska številka:

01/564 47 20
Faks: 01/564 47 21

Uradne ure:

Ponedeljek: 9.00–11.00
Sreda: 9.00–11.00

Predstavili Trzin na sejmu Alpe-Adria

Od 29. januarja do 1. februarja je na Gospodarskem razstavišču v Ljubljani potekala že 31. osrednja turistična sejemska prireditev v Sloveniji, Sejem turizma Alpe-Adria. Manjkali nismo niti Trzinci.

Marsikdo se je ob stojnici Občine Trzin ustavil zaradi omamno dišečih trzinskih klobas.

V okviru Turistične zveze Slovenije z več kot 150 lokalnimi skupnostmi in društvi smo se tudi letos prijaviли člani Turističnega društva Kanja Trzin in na sejmu sodelovali v četrtek, 30. januarja. Že drugo leto je bil naš razstaveni prostor v Stebrih dvorani, kjer so stojnice opremljene z lesenimi zabojčki, ki obenem določajo velikost razstavnega prostora. Pred sejmom je bilo veliko usklajevanja o velikosti prostora in številu vstopnic, in ker smo le delček tega mozaika, sta Turističnemu društvu Kanja pripadli dve ločeni lokaciji. Na eni smo predstavljali občino in društvo, na drugi pa so rezbarji in vezilje razstavljali svoje izdelke in obiskovalcem prikazovali dolgotrajno pot do končnih izdelkov.

Po dolgoletnih izkušnjah se je pokazalo, da ni pomembno, koliko dni

Glasno in veselo so na Trzin opozorili veterani Folklorne skupine Trzinka.

smo na sejmu prisotni, ampak šteje, da z dušo predstavimo svoj kraj. Zato je tudi letos z naše stojnice dišalo po znanih klobasah. Obiskovalci so se ustavljali, okušali in poslušali zgodbo o trzinskih klobasah, ki so potovale celo na dunajski dvor k Mariji Tereziji in dobile ime kranjska, zakaj ne trzinska, pa je že druga zgodba. Med pogovorom so si ogledali in vzeli s seboj lepo pripravljen predstavitevni material, se zanimali za občinski koledar prireditev in si z zanimanjem ogledovali in pohvalili domiselno predstavljene prireditve turističnega društva.

Letos smo poseben poudarek namenili spremembi datuma in vsebini Sejma v Trzinu, ki bo že 18. aprila v sodelovanju z našim Športnim društvom in v čisto drugačni preobleki.

Rezbarji in vezilje so se predstavljali na posebni lokaciji.

Začela se je gradnja Doma zaščite in reševanja

V četrtek, 24. januarja 2020, se je začelo zares. Delavci Gorenjske gradbene družbe so opravili zakoličbo in zavarovali gradbišče, na ka-

terem bo v naslednjih mesecih zrasel nov Dom zaščite in reševanja. Na delovišču za zdaj predvsem ropotajo bager in tovornjaki.

Foto: Dušan Kosirnik

Foto: Zinka Kosmac

Na cesti strpno in previdno

Januarja se je na trzinskih cestah zgodilo več prometnih nesreč: dve sta se zgodili na trzinski obvoznici, ena pa na križišču Trzin Mlake. V vseh treh je nastala le materialna škoda, vzrok pa je bil v enem primeru neprimerna varnostna razdalja, v drugih dveh pa ne prilagojena hitrost.

Prometna nesreča na križišču Trzin Mlake v sredo, 22. januarja, ob 16. uri. (Foto: Peter Hudnik, hoodfoto)

Policisti so v letu 2019 zaznali porast prometnih nezgod v primerjavi z letom prej, in sicer so lani na območju občine Trzin obravnavali 41 prometnih nesreč, pri čemer sta se dva udeleženca hudo telesno poškodovala, enajst ljudi lažje, druge prometne nesreče pa so se končale zgolj z materialno škodo. »Kot vzrok prometnih nesreč je na prvem

mestu ne prilagojena hitrost, sledijo neupoštevanje pravil o prednosti, neustrezna varnostna razdalja in premiki vozila,« so pojasnili na Policijski postaji Domžale. Pri tem policisti pozivajo vse udeležence cestnega prometa, da so med vožnjo strpni, previdni in upoštevajo pravila cestnega prometa. »Pri voznikih namreč še vedno ugotavljamo povečano uporabo mobilnih telefonov med vožnjo, neuporabo varnostnega pasu in uživanje alkoholnih pijač. Opozorjamo, da je v pustnem času voznikom med vožnjo prepovedana uporaba tistih obraznih pustnih mask, ki ovirajo pregled nad okolico.«

Strah je odveč

Policisti s policijske postaje Domžale so nas ob tem obvestili tudi o prebežnikih, ki so jih pred kratkim zajeli v Industrijsko-obrtni coni. Pojasnjujejo, da Trzin ni del migracijskih poti, zato je strah odveč. »V torek, 4. februarja, smo policisti na obvestilo občana intervenirali v Industrijsko-obrtni coni Trzin ter v priklopnem vozilu tovornega vozila turških registrskih oznak izsledili štiri migrante, državljane Afganistana. Dodajamo, da policija redno spremlja tok migracij, vendar ne kaže, da bi bilo območje občine Trzina umeščeno na pot gibanja oziroma prevažanja migrantov v ciljne države,« so sporočili s Policijske postaje Domžale. (tb)

Več pozornosti za Gozdno učno pot na Ongru

Foto: Tanja Bricelj

Že nekaj mesecev je minilo, odkar so ob vznožju stopnic na Ongro ob ulici Za hribom postavili usmerjevalno tablo, ki obiskovalce Ongra opozarja na gozdno učno pot, učilnico v naravi za izkustveno učenje. S tem in z ureditvijo razgledne točke, postavljene nad starim kamnolomom, so še nadgradili projekt, ki sta se ga lotila Občina Trzin in Zavod za gozdove Slovenije, krajevna enota Domžale, z gozdarjem Janezom Mušičem, vključeni pa so bili tudi Planinsko društvo Ongro,

Turistično društvo Kanja, Osnovna šola Trzin in Medobčinski Muzej Kamnik, kot sourednica in aktivna vodnica po Učilnici v naravi pa nepogrešljiva trzinska naravovarstvenica Maja Brozovič.

Kot je pojasnila Ana Movrin, višja svetovalka župana za okolje in prostor na Občini Trzin, so že predlani na pobudo Turističnega društva Kanja pot prijavi na razpis Naj tematska pot Turistične zveze Slovenije in od ocenjevalne komisije dobili potrditev in spodbudo zlasti glede načina vodenja in spoznavanja okolja s pomočjo knjižice Učilnica v naravi – učna pot Ongro. »S prej omenjenimi ustanovami in društvi ter s sodelavci smo na skupnem sestanku pripravili izhodišča za nadaljnje delo. Ponatisnjena je bila knjižica Učilnica v naravi, pripravili smo izobraževanje za vodnike za vodenje po gozdni učni poti Ongro in Jefačnikovi domačiji, lani pa smo zaradi boljše dostopnosti dodali še tablo pri izhodišču ob Osnovni šoli Trzin in nekaj smernih tabel,« je pojasnila Movrinova in dodala, da bo na razgledišču v pomladnih mesecih postavljena tudi nova klop, v načrtu pa je še postavitev razgledne table. Pot so lani konec leta povezali s projektom LAS Od mesta do vasi, ki predstavlja zanimive točke v sosednjih občinah pod rašiškim hribom. Tako

so pri označevalnih tablah drevesnih vrst postavili tudi stebričke s QR-kodami, s katerimi so dostopni osnovni opisi drevesnih vrst iz zloženke, pri izhodiščnih tablah pa si obiskovalci s QR-kodo lahko prelistajo tudi elektronsko obliko zloženke. (tb)

OBČINA TRZIN
in
TURISTIČNO DRUŠTVO KANJA TRZIN

V A B I T A
GOSPE IN GOSPODE
OB DNEVU ŽENA

NA KULTURNI VEČER
IN ODPRTJE TRADICIONALNE
RAZSTAVE ROČNIH DEL
NAŠIH VEZILJ

v ponedeljek, 9. marca 2020, ob 18. uri
v Dvorani Marjance Ručigaj,
Ljubljanska cesta 12f, Trzin.
Po prireditvi si bomo ob prigrizku v avli
Centra Ivana Hribarja ogledali razstavo.

Izlov tujerodnih želv in invazivne vodne rastline

Lani smo v okviru projekta LAS Zgodbe naših mokrišč opravili izlov in odvzem tujerodnih želv in tujerodne invazivne vodne rastline pontederije iz Frnihtovega bajerja v Trzinu.

Vseh rastlin pontederije ni bilo mogoče odstraniti zaradi globine bajerja, zato jeseni načrtujejo odstranjevanje še preostalih rastlin. (Foto: Maja Brozovič)

Frnihtov bajer, razprostira se zahodno od naselja Mlake pri Trzinu, kljub umetnemu nastanku pomembno bogati biotsko pestrost gozdnega območja. V njem nastaja prehodno barje z značilno barjansko vegetacijo, hkrati pa je to pomembno mrestišče za dvoživke. Bajer je tudi primerno okolje za ogroženo močvirsko sklednico, edino sladkovodno želvo pri nas, ki smo jo lani opazili na območju Blat na skrajnem jugovzhodnem delu naše občine.

V bajerju pa so žal tudi tujerodne in invazivne vrste, med njimi vodna rastlina *Pontederia cordata* in želva rumenovratka, rdečevratka in zemljevidarka. V projektu Lokalne akcijske skupine Zgodbe naših mokrišč smo si postavili cilj: zmanjšanje njihovega števila. Lani poleti je Jure Felicijan iz Društva za želve Slovenije nekajkrat prišel nastavit pasti za želve, vanje je najpogosteje ujel ribe, ameriške somiče in ščuke. V začetku avgusta mu je uspelo uloviti le en primerek rdečevratke, samice, velike 19 cm in težke 1136 g ter po oceni stare okoli 25 let. Somiče, ki so tudi invazivna in tujerodna vrsta, je odstranil, ščuko je vrnil v bajer, želvo pa je odnesel in naselil v zagrajen ribnik, kjer zanjo skrbijo v skladu z načeli za invazivne vrste. Odlov tujerodnih želv je društvo izvajalo kar štiri mesece, strokovno ga je spremljala tudi predstavnica Zavoda Republike Slovenije za varstvo narave.

Pontederija se pojavlja le na omejenem rastišču na zahodni strani bajerja, a je s koreninskimi spleti na gosto razraščena proti dnu jezera. Lani jeseni je Jure v sodelovanju z Občino Trzin poskrbel tudi za ročno odstranjevanje te vodne rastline. Povedal je:

Invazivna tujerodna želva se je izselila iz Frnihtovega bajerja na kraj, kjer bodo zanjo skrbeli v skladu z načeli za invazivne vrste. (Foto: Jure Felicijan)

»Pontederijo nam je s skupnimi močmi uspelo v enem dnevu po večini odstraniti, vse ni šlo zaradi globine ribnika.« Letos jeseni je načrtovana še odstranitev preostalih rastlin, predvsem starih koreninskih spleto, in to na mehanski način iz čolna. Hkrati je predvideno zmanjšanje površinskih delov enega rastišča gojenega lokvanja, ki je tudi in-

vazivna in tujerodna vrsta, in sicer prav tako iz čolna v bližini nastajajočega nizkega barja.

Upamo, da bomo s projektnimi akcijami pripomogli k večji biotski raznovrstnosti tega območja, da bo bajer namesto invazivnih in tujerodnih vodnih rastlinskih vrst poleg že prisotnih različnih vrst šotnih mahov spet naselila barjanska vodna združba širokolistnih dristavcev in navadne mešinke. Želimo si tudi, da bi bil bajer dom za ogroženo domačo želvo, močvirsko sklednico, ter več vrst dvoživk.

Maja Brozovič in Jure Felicijan

VABILO

Vljudno vabljeni na predavanje Jureta Slatnerja s predstavitvijo njegove knjige

Mesojede rastline, lepoticice in zveri

v ponedeljek, 2. marca, ob 18. uri v Dvorani Marjance Ručigaj v Centru Ivana Hribarja, Ljubljanska cesta 12f v Trzinu.

Med zgodbami o naših mokriščih so še posebno zanimive tiste o mesojedih rastlinah. Te niso doma samo v tropskih pragozdovih, Slovenija je po številu vrst celo zelo bogata z njimi. Na območju občine Trzin najdemo kar štiri vrste, to je skoraj polovica vseh vrst, ki uspevajo pri nas. Vse mesojede rastline živijo na mokriščih, prav na tistih krajih, ki jih ozaveščene občine zadnjih nekaj let že varujejo pred melioracijami in gradbenimi posegi. V Evropi je ohranjenih manj kot 20 odstotkov takšnih habitatov. Na predavanju bo avtor predstavil zgodovinski pregled in najnovejša spoznanja, saj so mesojede rastline zanimive tudi za raziskovalce različnih področij znanosti. Podal bo najosnovnejše napotke o njihovem gojenju. Ob koncu lanskega leta je izšla njegova knjiga, prvo delo o mesojedih rastlinah v slovenščini, ki jo bo mogoče tudi kupiti. **(mb)**

Dolgolistna rosika, drugouvrščena fotografija fotografskega natečaja Zgodbe naših mokrišč, posneta na trzinskem rastišču (Foto: Jure Slatner)

Mokrišča navdih tudi za slikarje in fotografe

V četrtek, 6. februarja, so v avli Centra Ivana Hribarja premierno odprli likovno in fotografsko razstavo del z natečaja Zgodbe naših mokrišč. Natečaj je izvedla Občina Trzin skupaj z Zavodom RS za varstvo narave v okviru istoimenskega projekta LAS, v katerega so vključene tudi občine Medvode, Vodice in Mengeš. Prav v Mengeš bo razstava odpotovala po 14-dnevnem gostovanju v Trzinu, tako da si jo lahko vsi, ki ste jo tu zamudili, znova ogledate pri sosedih.

Barbara Rebič z zmagovalnim likovnim delom Mokrišče Hraše Medvode (Foto: Tanja Bricelj)

Odprtje razstave so prijetno popestrili trzinski šolarji in vrtničarji ter mladi harmonikar, na njem pa je spregovorila tudi Andreja Škvarč, predstavnica Zavoda Republike Slovenije za varstvo narave. Poudarila je, da ob varovanju sicer ogroženih mokrišč pogosto govorimo o njihovi naravovarstveni vlogi, manj pa o tem, da so tudi vir navdih in sprostitve. »Mokrišča nas varujejo pred sušo, čistijo pitno vodo, so življenjski prostor za živali in rastline, manjkrat pa poudarimo, da so pomembna za človeka zaradi preživljanja prostega časa in učenja, pa tudi zaradi ustvarjalnosti. Današnjega dogodka sem vesela prav zato, ker ta razstava poudarja bogastvo mokrišč s podobami, ki so družbi manj poznane,« je poudarila Škvarčeva in se zahvalila sodelujočim na obeh natečajih. »Hvala, da ste obiskali naša mokrišča in ujeli te trenutke, ki ste jih doživeli, saj tako s svojimi deli to lepoto delite tudi z nami obiskovalci!«

Postavljavci razstave so likovnim delom namenili prostor v spodnjem delu avle, medtem ko so fotografije dobile mesto na galeriji. Motive so slikarji iskali predvsem v rastlinskem svetu in pejsažih mokrišč, med 17 prispelimi deli so le tri ujela na platno živalski svet. Prav nasprotno pa so fotografi v objektiv raje lovili živalstvo ob mokriščih.

Na natečaj je prispelo 17 likovnih del in 70 fotografij 15 avtorjev, od katerih so jih odkupili 20. Zmagovalki natečaja sta Barbara Rabič s sliko »Mokrišče Hraše Medvode« (akril) in Vanesa Bezljaj s fotografijo »Pogumni korak male bele čaplje«, ki jo je avtorica posnela v Hraških mlakah.

Ena izmed glavnih zvezd razstave je bila drugouvrščena fotografija dolgolistne rosike, ki raste na samo 16 rastiščih v Sloveniji. Naj se marsikomu zdi še tako neverjetno, je eno izmed njih prav v Trzinu. Gre za zelo redko mesojedo rastlinsko vrsto, ki je drobcena in zato v nevarnosti, da bi jo nepoznavalci nehote ogrozili, zato njene lokacije seveda ne gre razkrivati. Tretje mesto na fotografskem natečaju je pripadlo Eriku Jurmanu, ki je v Hraških mlakah v objektiv ujel »Velikega spremljevalca med odlaganjem jajc«. Pisno pohvalo je poleg Slatnerja za »Dolgolisto rosiko« prejel še Lojze Burja za fotografijo ob Cegvenškem bajerju, »Jutro ob bajerju«.

Na likovnem natečaju sta se ob zmagovalni sliki Barbare Rabič na drugo mesto uvrstila akril na platno »Vodni drsalec« na Cegvenškem bajerju Alojza Burje, na tretje pa »Regica«, akvarel Binca Lomšek. Pri tem omenimo neljubi spodrseljaj, ki se je pripetil podeljevalcem, ko niso imenovali oziroma posebej poudarili zmagovalcev natečaja niti treh

Jure Slatnar z drugouvrščeno fotografijo Dolgolistna rosika (Foto: Tanja Bricelj)

prvouvrščeni na likovnem natečaju, kar so v nadaljevanju sicer skušali popraviti, a grenak priokus je ostal. »Mislim, da bi si tudi likovniki zaslužili, da se jih imenuje. Na likovni natečaj je prispelo 17 del, od katerih so jih kar 12 prispevali člani Likovnega društva Mengeš, pa niso bili niti omenjeni,« je v imenu osmih prisotnih mengeških likovnikov izrazila njihovo razočaranje Leonida Goropevšek, predsednica omenjenega društva. Društvo svoje kakovostno delo dokazuje tudi s prvim mestom na Zlati paleti, tekmovanju Zveze likovnih društev Slovenije. Ker bo razstava še gostovala tudi v drugih občinah, imajo organizatorji dovolj priložnosti, da spodrseljaj popravijo. (tb)

Zmagovalna fotografija Vanese Bezljaj Pogumni korak male bele čaplje (Foto: Arhiv Občine Trzin)

S posebnim pisnim priznanjem nagrajena avtorja fotografij Lojze Burja (levo) in Jure Slatnar (desno), z Andrejo Škvarč (v sredini), predstavnico Zavoda Republike Slovenije za varstvo narave. (Foto: Tjaša Jankovič)

Prešerni praznik kulture s Prešernom na odru

Na predvečer kulturnega praznika je v dvorani Kulturnega doma v Trzinu potekala občinska prireditev, ki so jo tokrat pripravili člani Kulturnega društva Ivan Hribar Trzin z gosti. Ustvarili so preplet recitalov, pevskih točk, nastopov odličnih glasbenih izvajalcev in poučne vsebine, skozi katerega so povezovalke iz vrst Ženskega pevskega zbora Trzinke krmarile z ravno pravišnjo mero spoštljivosti do slovenske kulture in prešernosti, kakršna bi bila vseč tudi največjemu slovenskemu pesniku, ki mu je kulturni dan posvečen.

Članice Ženskega pevskega zbora Trzinke in France Prešeren, ki je prireditev spremljal z roba odra.

Recitatorke so prepričljivo interpretirale Prešernovo poezijo.

Po začetni Zdravljici in nekaj besedah o slovenski himni so si mikrofon izmenoma podajali recitatorke, glasbeniki in pevke. Recitatorke Trzinke so interpretirale pesmi Franceta Prešerna in pesem neznanega avtorja Muza in škof, napisano ob zdradah pri postavitvi Prešernovega spomenika. Z roba odra je predstavo spremljal France Prešeren, bolje rečeno njegova podoba, ki ji je postavo posodil Silvo Batis.

Z nastopom ustnih harmonik so navdušili člani Koncertnega ansambla Sorarmonica.

Odlična Maruška Vuk na klavirju in stari znanec trzinskega odra, harmonikar Blaž Klopčič (oba iz Glasbene šole Lartko), sta s svojimi nastopi harmonično dopolnila ubrano petje Trzink, ki so poleg nekaterih pesmi iz svojega že znanega repertoarja zapele tudi Prešernovo Pod oknom z znanimi verzmi »Luna sije, kladvo bije«.

Posebno naklonjenost občinstva je požel Koncertni ansambel ustnih harmonik Sorarmonica. Izvedli so Večerni ave Antona Foersterja, Menuet iz Serenade za godala Benjamina Ipavca, navdušili pa z Igral sem na orglice in Na Golici Slavka in Vilka Avsenika. Prav tako je občinstvo namenilo močan aplavz solistu Milanu Kuferšinu, ki je ob harmoniki Blaža Klopčiča zapel Bo moj vnuk še pel slovenske pesmi.

Zanimiva popestritev programa je bilo glasno in ropotajoče »ofiranje« veteranov Folklorne skupine Trzinka. Z njim so prikazali običaj, ki je bil v navadi za časa Prešerna, ob tem pa predramili občinstvo in že kmalu na začetku nakazali, da proslava ne bo povsem običajna. Nav-

Z roba odra je predstavo spremljal France Prešeren, ki mu je podobo posodil Silvo Batis. Nazadnje se je poslovil s košarico suhih fig in spominskimi razglednicami, ki so jih gledalci lahko odnesli domov.

Kot solist je nastopil Milan Kuferšin, na sliki s harmonikarjem Blažem Klopčičem.

sezadnje to dokazuje tudi dejstvo, da so gledalci ob koncu prireditve v dar dobili suhe fige in spominsko kartico s podobo Franceta Prešerna in zadnjo kitico Zdravljice. Kot je v Trzinu že v navadi, sklepno dejanje gledalcev ni bilo samo ploskanje, ampak za njim še odmikanje stolov ob rob dvorane in druženje ob kozarčku.

(tb, Foto: Tanja Bricelj)

Predstavitev pesniške zbirke Neže Andrejaš

Mozaik mojih misli

*Pesem je tista, ki mnogim pomaga,
da lažje prenašamo, kar življenje nalaga.*

To je odlomek pesnitve *Moje pesmi*, ene izmed treh njenih najljubših pesmi, ki jih je Neža Andrejaš prebrala na predstavitvi svoje pesniške zbirke *Mozaik mojih misli*. Predstavitev pesniške zbirke je bila 3. februarja v Dvorani Marjance Ručigaj pod pokroviteljstvom Društva upokojencev Trzin.

Pogovor z Nežo Andrejaš je pripravila Helena Ogorelec, ki je vodila in povezovala program. Najprej so pevci mešanega pevskega zbora Društva upokojencev Žerjavčki s pevovodjo in citrarko Neli Zidar zapeli venček narodnih pesmi. Nato je voditeljica skupaj z Nežo Andrejaš predstavila njen življenjepis in delovanje po upokojitvi. Neža je članica Društva upokojencev, dolgo let je pela v pevskem zboru, deluje tudi v Kulturno-zgodovinskem društvu Rusalka v Zalogu. Svoje pesmi je objavila v dveh zbornikih, ki ju je izdalo Društvo upokojencev, pesmi objavlja v reviji *Vzajemna* in na portalu *Pesem.si*. Za društvo Cankarjeva brigada je napisala več partizanskih pesmi, za kar je prejela priznanje Ivana Cankarja. Navzoče je presenetila Nežina vnukinja Pia, ki je pogumno in zavzeto prebrala njeno pesem *Plahi zajček*. Zatem so njene pesmi predstavile tri recitatorke: Ada Lovše - Mušič, Olga Stopar in Jelka Moravec. Pevovodja Neli Zidar pa je zaigrala na citre in zapela pesmi *Moj rodni kraj* in *Naj bo pomlad*.

Nežine pesmi so izredno čustvene in prepletene z mnogoterimi izkušnjami iz njenega življenja. Pesnica pravi, da jih piše za razvedrilo in tolažbo. Iz njih vejejo modrost, včasih nasvet drugim ljudem, zlasti mlajšim. Velikokrat je prisotna želja po lepših, prijaznejših odnosih med ljudmi, saj je kot otrok doživela preveč gorja.

Program so nadaljevali pevci Društva upokojencev z Nežino pesmijo *Žerjavčki*, ki so jo vzeli za svojo himno. Voditeljica Helena je na oder

povabila predsednika Društva upokojencev Zorana Rinka in ga prosila, da pove več o nastanku zbirke. Razložil je, da v Društvu upokojencev spodbujajo kulturno delovanje članov in želijo, da se njihova dela objavijo in ostanejo zapisana tudi za prihodnje rodove. Glede na veliko število pesmi – Neža jih ima več kot štiristo – je pesnici predlagal, da izbere sto svojih najlepših pesmi. Zahvalil se ji je za sodelovanje, ji čestital ob izidu zbirke in zaželel še veliko zdravih, uspešnih in ustvarjalnih let. Prav tako se je zahvalil vsem, ki so z denarjem pomagali pri izdaji zbirke, predvsem Občini Trzin, podjetju Ortosana in podjetju Nežinega zeta Marjana Kavčiča, ter naštel nekaj krajanov, ki so denarno podprli zbirko. S hvaležnostjo je omenil vse, ki so kakor koli pomagali pri izidu zbirke, posebno zahvalo je namenil voditeljici Heleni za njen trud in izpeljavo programa. Na oder je bila povabljen tudi podžupanja Občine Trzin Nuša Repše, ki je avtorici čestitala za izid zbirke. Neži so čestitali še predstavniki Kulturno-zgodovinskega društva Rusalka iz Zaloga.

Voditeljica Helena je za konec prireditve napovedala nastop pevskega zbora, ki je zapel pesem *Kam le čas beži*. Zahvalila se je Neži za predstavitev pesmi, vsem nastopajočim, govornikom in obiskovalcem. Vse prisotne je povabila na zakusko in podelitev zbirke, ki jo je Neža lastnoročno podpisala.

Besedilo in foto: Majda Šilar

Ofirali so Antona

16. januarja so člani Turističnega društva Kanja Trzin pripravili večer, na katerem smo se lahko podali v preteklost in podoživeli znano šego, ofiranje. Potekalo je na Jefačnikovi domačiji in je bilo namenjeno svetemu Antonu, zato so ga poimenovali kar Antonov dan.

Ofiranje je bilo v preteklosti zelo priljubljena šega, najbolj na podeželju, saj je bilo praznovanje godu veliko bolj spoštovano kot pa praznovanje rojstnega dne. Ob krstu so dojenčki dobili ime po najbližjem svetniku ali pa po prednikih in krstna botra sta imela pomembno vlogo v krščence-

vem življenju. Na predvečer pred godovnim dnevom so se sosede zbrali in odšli proti slavljenčevi hiši. Že prej so zbrali predmete za ropotanje, s sabo pa so povabili tudi harmonikarja za glasbeno spremljavo. Pred vrati so se ustavili in začeli ropotati ter slavljenču zaigrali podoknico. Igrali so, vse dokler slavljenec ni prišel iz hiše in jih povabil naprej na prigrizek in pijačo.

Člani Turističnega društva Kanja Trzin, folklorna skupina Veterani, so zelo lepo uprizorili celoten freh. Ropotaje so prišli v izbo Jefačnikove domačije in zapeli voščilo prisotnemu godovniku Antonu – Tonetu. Po tradiciji, kakor se spodobi, je sledila še odlična pogostitev z domačim kruhom iz krušne peči. Dunja Špental, predsednica Turističnega društva Kanja Trzin, nas je z zgodbo popeljala v že tradicionalno praznovanje nesnovne kulturne dediščine in ohranjanja šeg in navad. Spomnila nas je, naj ne pozabimo vaških običajev, naj jih očuvamo in predamo zanamcem. »Antonov večer prirejamo že kar nekaj let, lansko leto smo se posvetili sv. Antonu Puščavniku, saj je bila včasih v Trzinu skoraj pri vsaki hiši mesarija ali pa gostilna in prav omenjeni svetnik je zaščitnik mesarjev. Še zanimivost, ofirali so le moški, ženske in otroci pa so praznovali bolj neopazno,« je še povedala Dunja Špental.

Besedilo in foto: Nina Rems

Poredna Vivi napolnila trzinsko dvorano

KUD Franc Kotar je prvo februarso soboto na domačem odru gostil glasbeno monokomedijo Teatra King Kong »Poredna Vivi«. Žgečkljiv in humorno obarvan dramski tekst je delo Mateja Mijatovića, ki je predstavo tudi režiral, simpatično Vivi pa je izvrstno odigrala igralka, šansonjerka in voditeljica Lara Janković.

Kakšna je zgodba in kdo je poredna Vivi? Gre za izpoved prostitutke Vivi, ki se je za tak poklic odločila iz povsem praktičnih razlogov. Lahko bi postala kar koli drugega, vendar delo najrajši opravlja leže in doma, kjer je sama svoja šefica. Lara jo je v intervjuju revije Vklp/Stop opisala takole: »Polna je primorske odprtosti, vročekrvna, z burjo v laseh. Pa seveda brez dlake na jeziku. Edino, kar ji zamerim, je to, da raje pije viski kot vino.« Sama pa se je pesmijo predstavila že takoj na začetku predstave: »N kuham, n pjerm, n čistm, ne puspraulam. Taka sem ku sem, se nikoli ne pretvarjam. Za dober šold nredim usje. Pod blazino štjem evrčke ...« Pozneje je še pojasnila: »Sm puštjena držaulanka, k skrbi za dobrobit sodržaulanu. Državi plačavam dauke in poštjenu dejlm. Nebedn mi n mure očitt, da imm nuoge u lufti! Ma ja no, sevejde jh imm, ma strogu profesionalnu!« Simpatično poredna Vivi nam je v predstavi pravzaprav razkrila svojo dušo, ki jo je močno zaznamovala neuslišana ljubezen do homoseksualnega sošolca. V poldrugi uri je razpredala o razlogih za svojo odločitev, vlekla vzporednice z drugimi poklici in nas humorno popeljala skozi svoje življenjske prigode. Ob tem se je večkrat prelevila v druge like, ki so jo tako ali drugače zaznamovali. Igralka jih je odlično izrazila z igro in uporabo različnih slovenskih narečij in bosanščine, kar je predstavo še poživilo. Sicer je Vivi večji del govorila v pristni primorščini, začinjeni s sočnimi italijanskimi kletvicami. To izkušeni igralki, ki je poskrbela za prevod izvirnega besedila v primorsko narečje, sploh ni povzročalo težav, saj je rojena Ajdovka. Ves čas predstave so gledalci, ki so do zadnjega kotička napolnili dvorano, uživali v odličnih preobrazbah iz ene osebe v drugo, enega narečja v drugo, enega jezika v drugega in ene prostaške prigode v drugo ter se glasno smejali njenim duhovitostim. No, včasih tudi nekoliko bolj kisló, saj se je na humoren način dotaknila številnih življenjskih resnic in mimogrede opravila s predsodki ljudi.

»Ma u žulejni ti noben ekonomski faks n pomaga neč, če nej u tjebi malu ene fine omikane putance ...« pravi Vivi. Jankovićeva pa je na svojem Facebookovem profilu napisala: »Vivi vm sporoča, de tku ku u komediji tudi u žulejni nej prow neč važnu, kolk j dougu, ampak a j duobru odigranu!«

Tanja Janković

Izvrstna Lara Janković je s svojo poredno Vivi nasmejala gledalce, ki so do zadnjega kotička napolnili dvorano Kulturnega doma Trzin. Foto: TJ

30. obletnica prve slovensko-češke odprave na Kilimandžaro

Ob koncu leta 2019 oziroma začetku leta 2020 je minilo trideset let od prve slovensko-češke odprave na najvišjo goro Afrike, Kilimandžaro. Odprava trinajstih ljudi, med katerimi je bilo dvanajst Slovencev (Trzincev) in en Čeh, se je na pot podala 14. decembra 1989 in se vrnila 10. januarja 1990. Dogodek ob obletnici, ki sta ga vodila Biserka in Aleksander Čičerov, tudi sama člana odprave in izredno dejavna planinca, je potekal v prostorih Simps`Sa v Industrijski coni Trzin. Četudi so bile fotografije, prikazane na dogodku, posnete približno dvajset let pozneje, ko sta se zakonca Čičerov znova lotila tega vzpona, so se ob njihovi pripovedi vsi prisotni člani tedanje odprave z zanosom spominjali vzpona na afriškega prvaka v letu 1989.

Člani odprave so pristali v Nairobi, kjer sta jim bila v veliko pomoč odpravnik poslov v Keniji, Miro Grozdanović, in dopisnik RTV Slovenija, Vojko Plevelj, sicer tudi Trzinec. Češki član odprave, Vladislav Jirásko, bi skoraj ostal brez vizuma, a so to prepreko odpravili. Tako so se najprej odpravili proti vrhu gore Kenje, saj je Miro Štebe, ki je Kilimandžaro premagal že v letu 1987, predlagal ta vzpon, da bi se telo lažje privadilo na višinsko razliko. Odpeljali so se proti naselju Naro Moru, izhodišču za najbolj priljubljeno pot na Kenjo. Cesta iz naselja do narodnega parka je bila prevozna, zato so lahko nadaljevali pot skozi džunglo, ki pa zaradi posekanega drevja ni vzbujala vtisa pristne divjine. Po Mirovih besedah je bolj spominjala na eksotičen botanični vrt. V kampu McKinders na višini 4300 metrov so občutili prve znake višinske bolezni, zato so prilagodili prvotni načrt vzpona in se po vzponu naslednji dan vrnili v tabor.

Odlično razpoloženje v skupini ni pojenjalo niti ob vzponu na Kilimandžaro. Tudi tokrat so se planinci večinoma vzpenjali skozi poraščeno pokrajino, kjer so srečevali povečini prijetne, odprte in nasmejane domačine, ki so rade volje izmenjali besedo ali dve. Etapo prvega

Člani prve slovensko-češke odprave na Kilimandžaro (od leve proti desni) trideset let pozneje: sedijo Vladislav Jirásko, Biserka Čičerov in Betka Končina, zadaj stojijo Aleksander Čičerov, Jožica Valenčak, Franc Valenčak, Milan Pavliha, Gregor Schoss (najmlajši član odprave), Miro Štebe in Rudi Schoss.

dne so končali v taboru Mandara na nadmorski višini 2727 metrov. Naslednji dan jih je pot popeljala do postojanke Horomba, kjer so preživeli prav poseben božični večer. Pobožični vzpon so začeli zgodaj, da bi z najvišje točke uživali ob razgledu na čudovit sončni vzhod. Ker so Gilman`s Point dosegli prezgodaj, oster veter pa jim ni lajšal poti, so se odločili za zgodnejši sestop. Miro, ki se je že dve leti poprej povzpel na Kilimandžaro, ni pa še dosegel najvišje točke, vrha Uhuru, se je zavedel, da te priložnosti morda ne bo več dobil. Tako se je na podlagi prejšnjih izkušenj in poznavanja terena odločil, da vendarle izkoristi priložnost in se povzpne do najvišje točke. Pridružil se mu je tudi Aleksander, s katerim sta po slabi uri dokaj lahkotne hoje dosegla točko, po kateri sta hrepenela, vrh Uhuru. Tam sta zmagoslavno dvignila roke in si ogledala sončni vzhod, ki ga nikdar ne bosta pozabila.

Besedilo in foto: Barbara Kopač

Spominska plaketa Aleksandru Čičerovu

Aleksander Čičerov, eden izmed organizatorjev januarskega srečanja ob trideseti obletnici prvega slovensko-češkega vzpona na Kilimandžaro, je lani decembra za svoje delo med drugim prejel tudi najvišje priznanje Planinske zveze Slovenije, spominsko plaketo. Z njo mu je Planinska zveza priznala ključen prispevek k planinstvu. Aleksander, ki ga je najbolj

zaznamovala vodniška dejavnost in je med svojim dolgoletnim planinskim delovanjem prejel že številna priznanja, si je z zavzetim vodenjem odprav Planinske sekcije Praviškega društva Ljubljana, številnimi odpravami v tuja gorstva ter predvsem s prizadevnim delovanjem na področju planinstva in gorništvu ob svoji sedemdesetletnici gotovo zaslužil posebno priznanje. »Seveda je občutek krasen, ko dobiš takšno priznanje, saj to pomeni potrditev, da dejansko stopaš po pravi poti, da zares opravljaš dobro delo,« je ob tem povedal Čičerov. Aleksander, iskrene čestitke!

(bk, foto: Barbara Kopač)

Novi vlaki pred poletjem

Na nove vlake bomo Trzinci očitno še nekaj časa čakali, kajti iz Slovenskih železnic nam ni uspelo pridobiti odgovora o tem, kdaj točno naj bi ti vlaki začeli voziti skozi Trzin. »Novi vlaki naj bi zapeljali po kamniški progi pred letošnjim poletjem,« so nam odgovorili, čeprav smo v nekaterih virih lahko zasledili, da bo to aprila, v drugih pa celo februarja. So pa v družbi SŽ Potniški promet potrdili, da bo šlo za enopodne dizelske motorne vlake vrste Stadler FLIRT, in s tem ovrgli upe, da bi skozi Trzin vozili dvopodni vlaki, saj ti zahtevajo elektrifikacijo proge. Tudi ta je časovno še povsem nedorečena.

Pri Slovenskih železnicah pojasnjujejo, da bodo novi vlaki omogočili večje udobje potnikov in za približno tretjino več potniških mest, vendar pa se hitrost potovanja ne bo veliko spremenila. »Radikalnih sprememb zaradi nizkih hitrosti na infrastrukturi in enotirne proge (križanja) za zdaj ne bo. Glede na sedanjo infrastrukturo je tudi uvajanje dodatnih vlakov omejeno. Uvedli bomo vlake z manj postanki in vlake na krajši relaciji. Pravo širjenje ponudbe bo mogoče po prenovi proge, kar pomeni dvotirnost in elektrifikacijo. Pogovori o tem na ministrstvu za in-

frastrukturo že potekajo. Kamniška proga je prenove najbolj potrebna in naša želja je, da bi bila prenovljena med prvimi, vendar terminskih planov prenove žal še nimamo,« odgovarjajo pri Slovenskih železnicah.

Zdaj na kamniški progi vozi vlak DMG serije 713, ki ima 128 sedežev. Ob prometnih konicah vozijo vlaki v sestavi dvojnih garnitur, tretje garniture pa zaradi stanja infrastrukture, tudi prekratkih peronov, ne morejo priključiti. Novi FLIRT bo sprejel 338 potnikov (12 sedišč v prvem razredu, 159 sedišč v drugem razredu in 167 stojišč), z izvlečno stopnico bo gibalno oviranim potnikom omogočal lažji vstop in izstop, v vsaki garnituri pa bo tudi prostor za najmanj deset koles.

Sedeži bodo udobnejši, večji bo razmik med njimi, na voljo bo dostop do spleta, v prvem razredu bodo na voljo bralne lučke, prav tako bodo na voljo odlagalna mesta za prtljago. V vsaki potniški garnituri bosta po dve stranišči, vsaj eno bo prilagojeno gibalno oviranim. V prvem razredu bodo na voljo mizice, vsi sedeži na vlaku pa bodo imeli dostop do 220-voltne električne vtičnice, kar bo prišlo prav predvsem za polnjenje mobilnih naprav. V vlaku bodo na informacijskih zaslonih prikazovali postaje, datum, uro, številko vlaka in smer. Vsi vlaki bodo opremljeni tudi z videonadzornim sistemom in samodejno klimatsko napravo.

(tb, foto: Arhiv Slovenskih železnic)

Trzinske klobasarije

Kozerija o trzinskem nakupovalnem vozičku

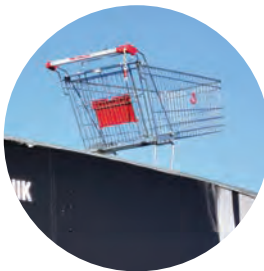
Trzin je bil svoj čas daleč naokoli znan po svoji sekirici. Z njo so se poistovetili tudi mladci, ki so nekdaj v času veselice morebitne spore radi urejali s pestmi – malo zaradi tradicije in navade, malo zaradi rekreacije in nikoli pojasnjene dejstva, da lepa dekleta ljubijo barabe. A sekirica je izgubila svojo priljubljenost in novi časi so prinesli nov priljubljeni predmet poistovetenja za trzinsko mladino. Tako se je na vrhu obcestnega reklamnega panoja na osrednjem trzinskem križišču znašel ... nakupovalni voziček! Kmalu so ga odstranili.

- *Lej, k ga ni več!*
- *A ga bomo spet?*
- *Itaq, a je problem ...*
- *Veš, da neee.*
- *Smo ga že enkrat, ga pa lahko tud zdej ...*
- *Ampak ...*
- *Kaj je, model, kaj te matra?*
- *Stari, naumo ga mogl dat na fejs, niti na insta ...*
- *Faaak, pa res ...*
- *Pa dobr, dejmo ga vseen gor!*
- *Ne mormo, bodo vedl, da smo bili mi...*
- *Pa ne na insta, ampak gor ... Na vrh panoja, no!*
- *Samo da ne bo kakšen kaj zini!*
- *Niti slučajno!*
- *My lips are sealed!*

Amikus, podjetje, ki ima v lasti reklamni pano na križišču pri trzinskem Sparu, čez nekaj časa znova odstrani nakupovalni voziček. Mladci se kmalu spet izkažejo s timskim delom in ustvarjalnostjo, da ne omenjamo vsesplošne zabave.

- *Haha, spet so ga skinli!*
- *A maš evro, da ga damo spet gor?*
- *Itak ... Dej, zalaufi do štacune.*
- *Mam ga!*
- *To bodo v pondelk spet gledal!*
- *Pa pomagaj mi mal, da splezam gor.*
- *Hej, a misliš, da bi šlo lažje, če ga privežemo in potegnemo gor?*
- *Ma daj, kaj bi komplicirali ...*

Začne se gradnja Doma zaščite in reševanja. Amikus odstrani reklamni pano in vrne voziček na svoje mesto. Mladi trzinski vozičkarji že iščejo nov oglasni pano. Trzinska dekleta zaljubljeno zrejo v njihove mišice.

Ceneje in z eno samo vozovnico za vse

Od prvega januarja letos lahko kupimo cenejše enotne mesečne in letne imenske vozovnice za integrirani javni potniški promet (IJPP). Te vozovnice veljajo za prevoz tako z avtobusom kot z vlakom, in sicer pri vseh prevoznikih, ki opravljajo javni prevoz potnikov v našem kraju.

Najpomembnejša razlika glede na neimensko enotno vozovnico, ki so jo uvedli že sredi lanskega leta, je, da je vozovnica neprenosljiva in predvsem cenejša. Pri nakupu se je treba izkazati z osebnim dokumentom, na voljo pa sta le mesečna vozovnica, ki velja od prvega do zadnjega dne v mesecu, in letna, katere veljavnost je 12 mesecev od meseca nakupa. Druge vrste vozovnic so še enkratna, dnevna in tedenska enotna vozovnica, mesečna in letna vozovnica pa je lahko tudi prenosna in ni izdana na ime. Več si lahko preberete na spletnem naslovu <https://www.ap-ljubljana.si/splosna-enotna-vozovnica-ijpp/>. Najbližje prodajno mesto, kjer lahko kupite tovrstno vozovnico, je poslovalnica podjetja Arriva Alpetour v Domžalah (Ljubljanska cesta 82, delovni čas od ponedeljka do petka od 9. do 17. ure), na voljo pa so tudi na blagajnah železniške in avtobusne postaje v Ljubljani.

Ker mnogo Trzincev odhaja na delo v glavno mesto z vlakom ali avtobusom, objavljamo primerjavo cen omenjenih vozovnic na relaciji Trzin–Ljubljana. V tem prispevku ne pišemo o subvencioniranih vozovnicah in nižjih vozovnicah za upokojeince, ampak le o omenjenih vozovnicah IJPP. Pri tem omenimo še to, da bo za upokojeince javni prevoz od letošnjega poletja naprej brezplačen. **Za območji Starega Trzina in Mlake je najcenejša mesečna vozovnica za vlak (40,96 €), najbolj uporabna pa mesečna imenska vozovnica IJPP**

(59,80 €), ki omogoča prevoz z vlakom in vsemi avtobusi, ki vozijo skozi Trzin. Ob nakupu letne imenske vozovnice so torej mesečni stroški za območje okrog postaje Trzin industrijska cona 31,20 €, za območja drugih trzinskih postaj pa 39,87 €. Velja torej pošteno premisliti in se morebiti odločiti tudi za to možnost. Nekateri ponudniki letnih vozovnic omogočajo tudi obročno odplačevanje in Trzinca imamo to srečo, da lahko izbiramo med več možnostmi.

S tem pa projekt IJPP še ni končan, v ta sistem je namreč treba vključiti tudi ljubljanski mestni potniški promet, kar nameravajo pristojni urediti v prihodnjih letih. Javni potniški promet se torej počasi le izboljšuje, kmalu pa bo šlo tudi hitreje, saj potniki že z nestrpnostjo pričakujemo nove vlake. Med prvimi progami, po katerih bodo zapeljali, bo tudi kamniška.

Besedilo in foto: Miha Pavšek

Vse terminske splošne vozovnice IJPP je mogoče naložiti na brezstično kartico IJPP (na sliki), ki je za mesečno in letno vozovnico brezplačna, za druge pa stane 2 evra. Če ostanete brez nje, bo njena veljavnost ostala enaka, le izgubo ali krajo morate sporočiti na enem od prodajnih mest, vključenih v sistem IJPP. Skupaj z izpolnjenim obrazcem za izdajo nadomestne kartice boste morali poravnati tudi tri evre stroškov.

Pregled cen vozovnic na relaciji Trzin (različne avtobusne in železniške postaje)–Ljubljana (glavna avtobusna/železniška postaja)

Vrsta vozovnice – prevozno sredstvo (prevoznik)

enosmerna vozovnica – vlak (Slovenske železnice)

enosmerna vozovnica – avtobus (vsi avtobusni prevozniki)

razdalja v km – CENA, KI JE OSNOVA ZA IZRAČUN TERMINSKIH IJPP VOZOVNIC

mesečna vozovnica – vlak (Slovenske železnice)

mesečna vozovnica – avtobus (vsi avtobusni prevozniki)

enotna mesečna vozovnica na kamniški progji – vlak in avtobus (Slovenske železnice)

mesečna neimenska prenosna enotna vozovnica IJPP – vlak in avtobus (vsi prevozniki)

mesečna imenska neprenosna enotna vozovnica IJPP – vlak in avtobus (vsi prevozniki)

letna imenska neprenosna enotna vozovnica IJPP – vlak in avtobus (vsi prevozniki)

Avtobusna*/železniška postaja

avtobusna postaja Trzin industrijska cona// železniški postaji Trzin industrijska cona in Trzin Mlake

avtobusne postaje Trzin vas/gasilski dom/ dom/Mlake // železniška postaja Trzin

1,28 €

1,85 €

1,80 €

2,30 €

(5–10 km)

(10–15 km)

40,96 €

59,20 €

57,60 €

73,60 €

63,00 €

80,50 €

57,60 €**

73,60 €

46,80 €**

59,80 €

374,40 €**

478,40 €

* Vključene niso avtobusne postaje na obvoznici, razen Trzin industrijska cona.

** Cena velja le za območje, ki ga pokrivata železniška in avtobusna postaja Trzin industrijska cona. Pri osnovi za izračun z drugih trzinskih postaj se upošteva višja tarifa (enosmerna vozovnica za avtobus).

Opomba: Ob uvedbi nove vrste vozovnic so se stroški za nakup znižali na 26-kratnik enosmerne vozovnice (prej 32-kratnik), cena letne imenske vozovnice pa se izračunava enako kot do zdaj (z 8-kratnikom mesečne), ker pa je osnova za izračun nižja, je cenejša tudi letna vozovnica.

Desete bralnice v znamenju poučnih knjig

Mladi bralci v okviru festivalskih prireditev lahko spoznavajo številne ustvarjalce slovenske in tuje mladinske književnosti, ki jim za spomin radi tudi kaj napišejo ali narišejo v knjige. Na fotografiji: Róbert Farkas, Nina Mav Hrovat, dr. Tina Bilban in Boštjan Gorenc – Pižama. (Foto: Luka Dakskobler)

Zadnje sredo v januarju se je v Kulturnem domu Franca Bernika v Domžalah slavnostno začel jubilejni, že 10. mladinski literarni festival Bralnice pod slamnikom, ki ga prireja založba Miš v sodelovanju s šestimi knjižnicami soorganizatorkami, med njimi tudi s Knjižnico Domžale. V okviru festivala, ki bo potekal vse do majskih dni, se bo po vrsticah,

šolah, knjižnicah in v drugih ustanovah na različnih koncih Slovenije zvrstilo več kot 80 festivalskih dogodkov, v katere bo vključenih več kot 7000 sodelujočih. Osrednja nit letošnjega festivalskega dogajanja je branje poučne literature, posebna pozornost pa bo letos namenjena festivalskim dnevom v okviru posameznih splošnih knjižnic.

Poleg Knjižnice Domžale so soorganizatorice še Knjižnica Cirila Kosmača Tolmin, goriška knjižnica Franceta Bevka, Mestna knjižnica in čitalnica Idrija, Kosovelova knjižnica Sežana in Mariborska knjižnica. Vsa dogajanja v ospredje postavljajo pomen in lepoto branja, o poučnih knjigah pa so zadnje januarjske sobote razpravljali na strokovnem srečanju v Knjižnici Domžale. Mladi bralci se bodo v okviru festivalskega dogajanja poučnim knjigam posvetili s prebiranjem in poustvarjanjem, lahko pa bodo sodelovali tudi na literarno-ustvarjalnem natečaju.

Otvoritveno prireditev je vodil Boštjan Gorenc - Pižama, na njej pa je gostil slovenski ustvarjalki dr. Tino Bilban in Nino Mav Hrovat ter letošnjega festivalskega gosta iz tujine, madžarskega avtorja Róberta Farkasa, ki je ustvaril poučno slikanico Moja prva knjiga o veselju. V pogovoru so se med drugim dotaknili pomena branja poučnih knjig, ki so v zadnjem času spet bolj v ospredju, saj s svojo poučno vsebino na sodobnejši in vizualno bolj všečen način osvajajo (tudi) mlade bralce. V okviru festivala je izšla še večjezična slikanica Nine Mav Hrovat Posluš, jazbec gre, ki jo bo založba Miš podarila določenim skupinam otrok. (tb)

Zeliščarice obiskale največjo farmacevtsko zbirko

Zeliščarice Društva Lipa Domžale smo januarja obiskale najboljše zbirke farmacevtsko-medicinske zbirke v Sloveniji, Lavičkovo zbirko. Zbirka obsega 402 knjigi in 500 predmetov ter od leta 1986 domuje v poslovni stavbi podjetja Lek v Ljubljani, ustvaril pa jo je Bohuslav Lavička, lekarnar češkega rodu, ki je leta 1909 prišel na Gorenjsko in v Trziču odprl svojo lekarno.

Davor Poljanšek, skrbnik Lavičkove zbirke, nas je popeljal skozi edinstveno zbirko, ki obiskovalcu ponudi celovit vpogled v razvoj farmacije. Na ogled sta hišna lekarna v obliki kovčka in homeopatska lekarna v obliki knjige. Posebnost zbirke sta tudi dva lista latinske izdaje Biblije, ki naj bi jo tiskal izumitelj tiska Gutenberg. Gre za edini primerek listov Gutenbergove Biblije na Slovenskem. Razstavljeni so še dela Galena, med dragocenimi knjigami dela Horacija in Cicera, pa tudi originalne izdaje francoskih literarnih klasikov Racina in Corneilla. Za nas sta bila še posebno zanimiva knjiga svete Hildegarde, mistične vizionarske zdravilke iz 12. stoletja, in herbarij zdravilnih zelišč. Lavička je številne ekspanze zbiral več kot trideset let, med drugo svetovno vojno pa bi bila zbirka skoraj izgubljena. Bohuslava Lavičko so nacisti julija leta 1942 ustrelili kot talca, ker je vodil lekarno in pomagal ljudem. Celotno zbirko so nameravali z vlakom prepeljati v Nemčijo, vendar so partizani pred mejo odklopili vagon, v katerem so bile knjige in farmacevtski predmeti (pincete, možnarji, posodje). Leta 2002 je Slovenija na pobudo takratne Lekove uprave Lavičkovo zbirko razglasila za kulturni spomenik državnega pomena. Zbirka danes predstavlja zgodovinski preplet medicine in farmacije ter neprecenljivo dediščino velikega človeka, lekarnarja Bohuslava Lavičke, ki je spoštoval zgodovino, se iz nje učil in jo ohranil zanamcem.

Marinka Kopač, foto: Mimi Miklavčič

Na CSD o osebni asistenci

V zadnjih dneh januarja so na domžalskem Centru za socialno delo (CSD Osrednja Slovenija vzhod) predstavili možnosti, ki jih od začetka leta 2019 omogoča Zakon o osebni asistenci. Pomoč z osebnim asistentom v obsegu najmanj 30 ur na teden lahko uveljavljajo osebe, stare od 18 do 65 let, ki zaradi invalidnosti potrebujejo pomoč pri opravljanju dejavnosti, povezanih s samostojnim življenjem, vključevanju v okolje, izobraževanju in zaposlitvi. V Občini Trzin sta dva upravičenca do osebne asistenta.

Tina Drnovšek, koordinatorica invalidskega varstva in osebne asistencije pri Centru za socialno delo Osrednja Slovenija vzhod, je poudarila, da osebna asistenca omogoča invalidni osebi veliko večjo varnost, hkrati pa se razbremenijo družinski člani in izboljšajo odnosi v družini. Obiskovalci predstavitve, med katerimi so bili predstavniki invalidskih organizacij, zdravstva in predstavniki občin, pa so poudarili, da se na terenu srečujejo z najtežjimi stanji pri starejših od 65 let. To so predstavniki centra potrdili in pojasnili, da naj bi to urejeval zakon o dolgotrajni oskrbi, ki pa še ni sprejet. Za več informacij o varstvu invalidov in osebni asistenci se lahko obrnete na domžalski Center za socialno delo na e-naslovu gp-csd.osvzh@gov.si, ali v času uradnih ur po telefonu na številko 01 7246 370, ali pa pišite neposredno koordinatorici Tini Drnovšek na e-naslov tina.drnovsek@gov.si

(tb, foto: Tanja Bricelj)

Varna raba svetovnega spleta

Svetovni splet je postal naša resničnost, še bolj pa resničnost naših otrok in mladostnikov, ki nove medije brezskrbno uporabljajo. Zato je pomembno čim varnejše brskanje po njem tako na računalniku kot na pametnem telefonu, da se izognemo morebitnim nevšečnostim in težavam. Da se nekoliko ozavestimo o teh vprašanih, so v šoli 16. januarja po končanih govorilnih urah pripravili predavanje na temo varne rabe spleta, poimenovano Vzgoja za internet. Poučno predavanje je vodila Maja Vreča, ki je zaposlena v Akademski in raziskovalni mreži Slovenije (ARNES), hkrati pa je dolgoletna sodelavka Centra za varnejši internet SAFE.SI.

Predavateljica je predlagala, da jasno določimo družinska e-pravila. Predlaga, da z otrokom podpišemo kar pogodbo. Primere najdete na spletni strani www.logout.si.

Predavateljica je v uvodu predstavila projekte omenjenega Centra: www.safe.si in www.varninainternetu.si (oba za ozaveščanje o pravilni uporabi interneta in novih tehnologij), www.spletno-oko.si (točka za anonimno prijavo nezakonitih vsebin na spletu) in **Tom telefon 116 111**, ta je namenjen vsem, ki se na spletu znajdejo v težavah. V nadaljevanju je predstavila nekaj spletnih prevar (ribarjenje oziroma phishing, sumljive nagrade, lažne spletne trgovine in izsiljevalske viruse), ki prežijo na nas na spletu, družbenih omrežjih ali jih dobimo z elektronsko pošto. Opozorila je tudi na našo šibko točko – premalo zapletena gesla. **Dobro geslo** je namreč sestavljeno iz velikih in malih črk, števil in znakov ter oblikovano tako, da si ga lažje zapomnimo. Poleg tega naj bi za vsako aplikacijo imeli svoje geslo.

Znanje je v naših glavah. Na spletu so le informacije ali dezinformacije!

Med drugim je predavateljica spregovorila še o medijski (ne)pišmenosti in opozorila, da ne smemo verjeti vsemu objavljenemu na svetovnem spletu. Svetovala je, kako preveriti verodostojnost neke informacije ali fotografije. Opozorila je tudi na sledljivost in vdor v

našo zasebnost. Brskalniki, kot je Googlov Chrome, namreč med uporabo nenehno beležijo zgodovino obiskanih spletnih strani, vsebino vnesenih informacij v spletne obrazce, shranjujejo uporabniška imena in gesla, celo podatke o plačilnih karticah in podobno. Za varno in zasebno uporabo je predlagala spletne brskalnike **DuckDuckGo**, **StartPage**, vtičnika **Ghostery** in **Privacy Badger** in spletno pošto **ProtonMail**. Omenila je tudi družbena omrežja, kot so Instagram, FB, Youtube, Snapchat, FB, Messenger, Viber, WhatsApp, in opozorila na neprimerne vsebine, ki jih uporabniki na njih objavljajo. Pri tem lahko kaj hitro pride tudi do virtualnega nasilja, ki ima neprimerno večji doseg in je neizbrisljivo. Zavedati se moramo, da vse objavljeno na družbenih omrežjih oziroma spletu ostane tam za vedno – tudi če vsebino pozneje izbrišemo. Ob tem je predavateljica dodala: **»Če za storitev nisi plačal, nisi stranka. Si izdelek, ki ga prodajajo.«** Pa si to res želimo oziroma ali se tega sploh zavedamo? Še več, ali znamo o tem področju pravilno svetovati našim otrokom in predvsem kakšen zgled smo jim? Nikakor jim ne smemo prepovedati uporabe interneta, treba pa jim je postaviti časovne omejitve in se o varni uporabi spleta pogovarjati z njimi. Vendar spomnite sebe in njih, da obstaja tudi življenje brez spleta!

Besedilo in foto: Tanja Jankovič

V večnamenskem prostoru šole je poučno predavanje poslušalo le malo ljudi, skoraj polovica je bila učiteljev naše šole.

Razločna in pravilno izgovorjena beseda

Vsi, ki uporabljamo besedo za sporazumevanje, govorjenje v manjših skupinah ali njeno podajanje pred večjim številom poslušalcev, bi radi, da so naše besede razumljive. Da bi izpopolnili védenje o pravilni izgovarjavi in poudarkih, smo člani župnijske Karitas in župnijski sodelavci medse povabili našega igralca Pavla Ravnohriba.

Z veseljem se je odzval našemu vabilu in tako se nas je 16. januarja v župnijskih prostorih zbralo lepo število poslušalcev – tudi iz Domžal, Jarš in Mengša. Pavle Ravnohrib je povedal, da je za pogovor v dvoje pomembna govornica srca – pozornost do sogovornika. Za podajanje besedila pred večjim številom poslušalcev (branje beril v cerkvi) pa sta pomembna poznavanje vsebine in seveda pravilno, razločno in primerno počasno branje – kar je predstavil z dobrimi primeri. Ustavil se je pri različnih narečjih, za katera pravi, da niso nič slabega, če se uporabljajo le v domačem okolju. Precejšen del predavanja je namenil pravilnim poudarkom pri izgovarjavi posameznih besed. Če so besede

nepravilno poudarjene, se pomen besedila popolnoma spremeni – tudi tu so bili primeri prav zanimivi. Govoril je tudi o tremi, ki se – tudi pri njem – pojavlja pred nastopi.

Na strokovnem in prijetno hudomušnem predavanju smo osvežili zavedanje o pomenu govorne besede. Za vajo smo dobili vadbene liste. Z redno vajo bodo naše besede še bolj razločne in razumljive.

Na koncu smo zadovoljni ugotovili, da je bilo predavanje koristno in bi ga bilo dobro še kdaj ponoviti.

Anica Batis

Vika Kreča, dolgoletna sooblikovalka trzinske lokalne skupnosti **Dolgo je soustvarjala mozaik našega kraja**

Ko sem bila pred leti prvič pri njej, me je pozdravila kot staro znanko. Joj, od kod se že poznavata? Pa me je spomnila na svoje dobro sodelovanje z mojim očetom Martinom v času nekdanje krajevne skupnosti in začeli sva se pogovarjati, kot da se poznava že od nekdaj. Zgovorna in zabavna Vika Kreča je namreč že dolgo del našega kraja. Sicer ne stanuje v Trzinu, je pa že dvaintrideset let del trzinske lokalne oblasti. Tod naokoli pozna vse in vsakogar. Veliko ve in je neizčrpen vir podatkov o delovanju naše občine in njenih projektih. Po novem pa se bodo morali njeni sodelavci znajti brez nje, saj se je januarja pridružila upokojujencem.

Vika v družbi svojih dveh vnukov (Foto: lastni arhiv)

Za uvod se je sicer gostobesedna Vika takole predstavila: »Če nas ženske vprašate po starosti in teži, bomo raje kot težo razkrile starost. Rodila sem se pred 57 leti, otroštvo sem preživljala na Duplici pri Kamniku. Kmalu po končani gimnaziji sem se zaposlila in poročila. V letu 2004 sem na Fakulteti za management pridobila naziv diplomirani ekonomist. Z možem imava hčer in dva sinova ter tudi že dva vnuka. V Jaršah smo si zgradili hišo, v katero smo se vselili pred četrto stoletje.« Poklicna pot jo je najprej zanesla med varuhe javnega reda in miru, takratne miličnike. Ko pa je rodila drugega otroka, se je po nekaj letih opravljanja nevarnega dela na terenu odločila za spremembo. Maja leta 1987 se je zaposlila v takratni Krajevni skupnosti Trzin, kjer je opravljala razna administrativna dela, pisala zapisnike sej in podobno. Njen edini stalni sodelavec je bil domačin Ivan Novak, ki je bil vse od ustanovitve krajevne skupnosti leta 1972 pa do upokojitve avgusta 1998 tajnik Krajevne skupnosti Trzin.

»Takrat je bilo v Trzinu vse zelo drugače kot zdaj. V tistih letih se je v kraju intenzivno gradilo kanalizacijsko omrežje, v tako imenovanem

prvotnem delu naselja so se modernizirale ceste z javno razsvetljavo, pločniki in drugim,« se spominja Vika, ki je ponosna, da je imela priložnost sodelovati tudi pri preoblikovanju krajevne skupnosti v občino. »Najpomembnejša pobudnika ustanovitve samostojne trzinske občine sta bila (zdaj žal že pokojni) takratni predsednik krajevne skupnosti Tone Ipavec in Jožica Valenčak. Trzin se jima je za ta prispevek k napredku Trzina vsaj malo oddolžil, ko jima je podelil naziva častni občan oziroma občanka. Občina je začela delovati s 1. januarjem 1999, čeprav je bila konstitutivna seja že v decembru 1998.« Vika pravi, da je bilo vredno, saj smo po njenem mnenju Trzinci tako dobili edinstveno priložnost sami ustvarjati svojo zgodovino, določati prednostne naloge in cilje glede na to, kje smo in kaj bi radi dosegli. Ob tem pa poudarja: **»V tem malem Trzinu bi bilo treba preseči strankarsko pripadnost ter izkoristiti intelektualni potencial posameznikov, ki se v lokalno samoupravo še niso vključili, pa bi s svojim strokovnim znanjem in izkušnjami lahko Trzinu samo pomagali.** Društveno življenje v Trzinu je v polnem razmahu, vendar bi bilo treba določenim skupinam še zlasti zaradi starajočega se prebivalstva nekoliko več pomagati.«

Z novo organizacijsko obliko in novimi sodelavci so se spremenile tudi njene naloge in odgovornosti, ki se jih je z veliko vnemo lotila. Preučevala je pravilnike, odloke in uredbe. Kljub suhoparnosti ji ni bilo težko, saj se jih je lotila kot prebiranja knjig. »Najprej sem bila sodelavka za delo občinskega sveta in druge zadeve. V letih od 2005 do 2007 sem bila svetovalka župana za finance in proračun, nato sem eno leto spet 'servisiral' občinski svet. Zadnjih deset let sem pokrivala področje civilne zaščite, obrambe, varnosti in drugih zadev. Kot sem v šali večkrat dejala, je bil večji poudarek na drugih zadevah. In teh je bilo dokaj veliko: od predajanja informacij javnega značaja, priprave odgovorov na novinarska vprašanja, skrbi za načrt integritete in arhiviranja pa do občinskega programa varnosti, oglaševanja, upravnega poslovanja z urejanjem obrazcev, organiziranja vsakoletnih občinskih čistilnih akcij in še bi lahko

Z možem Stanetom in prijatelji se rada odpravi v Turčijo. Tam uživajo v dobri hrani in obmorskih dejavnostih. (Foto: lastni arhiv)

Med pregledovanjem gradiva za sejo občinskega sveta, 13. september 1999 (Foto: lastni arhiv)

znanci o njej govorijo s presežniki, podobno pa zagotovo menijo tudi drugi.

Na vprašanje, kako je bilo delati z obema županoma, mi je diplomatsko odgovorila: »Verjamem, da je Trzin od obeh županov prejel najboljše. Nekdanji ima zaslugo zlasti pri tem, da je 'osamosvojitvev' izpod nekdanje domžalske občine potekala kar najmanj stresno in da smo dokaj hitro sprejeli vse odloke in pravilnike, potrebne za samostojno delovanje občine. Takole z levo roko je pripravil prvi proračun občine, s pomočjo analize SWOT spisal občinske strategije ter nešteto odlokov in pravilnikov.« Smeje se je pristavila: »Pri desetprstnem tipkanju mi je bil kar konkurenca. V tistem času je bilo poleg vsebine pomembno, kje stojijo ločila in kako se pravopisno kaj napiše.« In nadaljevala s primerjavo: »Če smo pod prejšnjim županom delovali nekoliko z razdalje v odnosu šef-zaposleni, pa lahko zatrdim, da je zdajšnji župan timski človek, prvi med enakimi, in da smo bili dobra ekipa. Zaupal nam je, nas znal pohvaliti in tudi pokarati, če smo kdaj kaj storili narobe. Z njim je bilo veselje delati.«

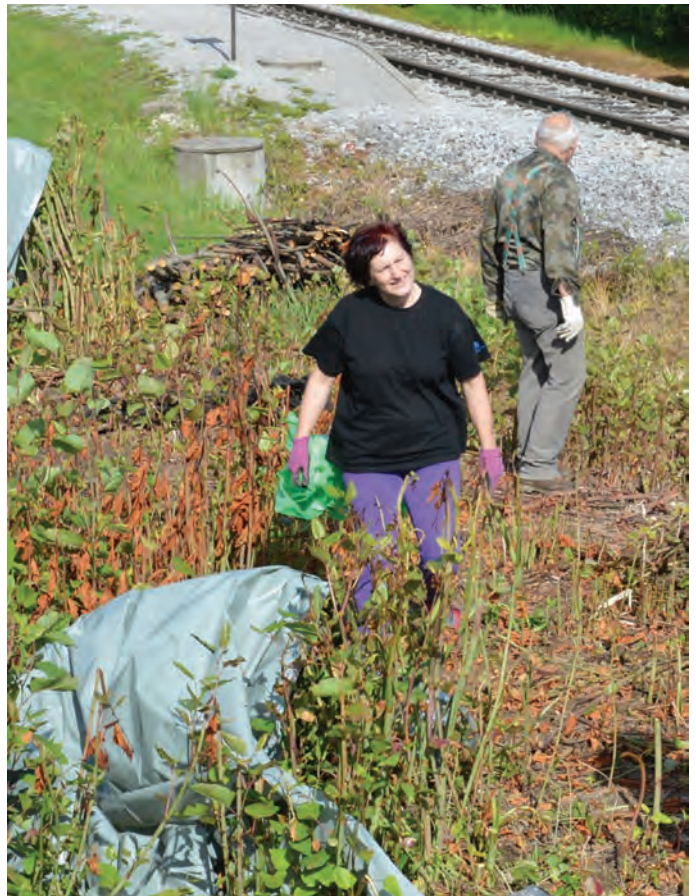
V času službovanja v našem kraju je doživela veliko zabavnih in manj zabavnih pripetljajev, a nobenega ni želela omeniti. »Kakšne posebno zabavne anekdote se takole ne morem spomniti – če se je že, pa ne vem, ali je ravno za javnost. So me včasih hecali, kdaj bom napisala knjigo o Trzinu, pa sem jim vedno odvrnila, da čakam, da jo najprej napiše prvi župan. Še čakam. Lahko pa da jo že piše, knjigo namreč.« Skozi leta si je natančna in dosledna ekonomistka pri delu v lokalni samoupravi pridobila veliko izkušenj, ki jih je delila s svojimi sodelavci. »Nečesa pa se v življenju nisem naučila. Pravijo, da nasvete daješ samo takrat, ko te za to nekdo prosi. No, jaz sem jih delila, če so me za to prosili ali ne. **Vedno pa sem jim polagala na srce, da so v Trzinu oni zaradi ljudi in ne ljudje zaradi njih, da delujejo na očeh javnosti ter da jim je občinski denar zaupan in da morajo zato z njim gospodariti bolj skrbno kot z družinskim proračunom.** Saj to znajo in zmorejo!« Upam, da so si ta njen dobronamerni nasvet zapomnili in resnično delujejo v dobro vseh nas. Včasih se sprašujemo, ali to res drži, kajne?

Vika je torej po dolgih letih predanega dela razdelila svoje delovne obveznosti med tri zdaj že nekdanje sodelavce in zapustila naš kraj, na katerega se je v teh letih zelo navezala. »Kot čisto sveža upokojenka se za zdaj še sprašujem (lahko da bo pozneje kaj drugače), le zakaj vsi upokojenci stokajo, da nimajo časa. Dan ima še vedno 24 ur, ne manj in ne več, in od vsakega posameznika je odvisno, kako si bo prosti čas razporedil in kaj bo počel. Kaj na rečem? Za zdaj je fenomenalno, saj čas ni moj gospodar. Le zakaj so včasih zaposlenim ob odhodu v pokoj sodelavci podarjali uro? To je pa res najmanj, kar potrebujem! Prostega časa je obilo. Kmalu se bo začelo delo na vrtu, saj rada vrtnarim, rada kaj dobrega skuham in tudi pojem, rada se družim s prijatelji. V posebno veselje,

naštevala. Še posebno sem ponosna na to, da smo s pomočjo zunanjega izvajalca uspešno uredili varstvo osebnih podatkov v skladu z evropsko uredbo GDPR. V letu 2018 mi je bila zaupana tudi naloga tajnice občinske volilne komisije in menim, da sem to nalogo uspešno opravila. Povsem pisan na kožo mi je bil projekt LAS-a Zgodbe naših mokrišč, ki sicer še ni končan in ga je prevzel moj sodelavec Aleksander Ilić.« Pri delu je Vika sodelovala s številnimi Trzinci, ki so želeli delovati in še delujejo v dobro svojega kraja. Številni moji

takole za mojo dušo, so mi peka kruha in drugih dobrot v krušni peči, moj »živalski vrt«, ki trenutno obsega osem kokoši in pet zajcev, pa sprehodi v naravi, planinarjenje, kolesarjenje in plavanje. Z možem rada »pobegneva« na podaljšani konec tedna v Prekmurje, na dopust pa v Turčijo,« mi zaupa in za konec doda: »Vesela sem, da sem v teh letih spoznala ogromno Trzink in Trzincev, in nemogoče je bilo, da bi se ob odhodu lahko poslovila od vseh. Z vsemi vami sem se v Trzinu počutila dobro, z vami in za vas mi je bilo lepo delati. **Zahvaljujem se vam za priložnost, za vse dobre stvari, ki smo jih naredili drug za drugega, zlasti in v prvi vrsti pa za Trzin, za lepe trenutke, ko smo se družili, za smeh in solze, kajti slednje nas notranje bogati in naredi takšne, kakršni smo. Ponosni bodite na Trzin, na to malo trzinsko občino. Jaz sem. Vedno! Srečno Trzinu in srečno vsem vam!**« Enako želimo, draga Vika, tudi tebi in tvojim.

Tanja Jankovič

Na akcijah odstranjevanja invazivk, ki jih je v imenu Občine organizirala, je Vika Kreača po navadi tudi sama poprijela za delo. (Foto: Tanja Jankovič)

KUD
FRANC KOTAR TRZIN

VABILO

Spoštovane občanke in občani!

Vljudno vabljeni, da se srečamo na literarnem večeru, na katerem bomo spregovorili o prihodnosti slovenske kulture. Literarni večer bo v četrtek, 27. februarja, ob 19. uri v Dvorani Marjance Ručigaj v Trzinu.

Vstop je prost.

Pregled leta 2019 v Prostovoljnem gasilskem društvu Trzin

Za uspešno delovanje društva smo pomembni vsi, tako gasilci operativci kot tudi veterani, mladina in drugi člani. Radi rečemo, da na mladih svet stoji, zato bom pregled lanskega leta začel z našo prihodnostjo, gasilsko mladino.

Gašenje notranjih požarov – Šapjane (Foto: Borut Kump)

Lani so se naše ekipe udeležile več tekmovanj. Na gasilskem kvizu na Viru so februarja sodelovale dve ekipe mladincev in dve ekipe pionirjev. Prav tako so se maja štiri ekipe udeležile gasilske orientacije v Moravčah. Mladinke in pionirke so se uvrstile na regijsko orientacijsko tekmovanje v Štangarskih Poljanah, na katerem so junija mladinke pometle z vso konkurenco in se s svojo zmago uvrstile na državno tekmovanje, kar je največji uspeh v našem društvu do zdaj. V septembru so mladinke Ema in Eva Nemeč ter Lara Pevec na Kopah dosegle odlično enajsto mesto na državni ravni. Ekipa mladink se je udeležila tudi kviza Študa. Teh rezultatov ne bi bilo, če ne bi imeli tako pridnih mladih članov in članic ter odgovornih mentorjev, ki zadnjih nekaj let redno vsak ponedeljek ob 17. uri s srcem delajo z mladino. Še posebej hvala Jožetu Kajfežu in Andreji Kosirnik, ki sta lani največ ur posvetila delu z mladimi. Otroci in mladinci so opravili skoraj tisoč ur, mentorji pa 450 ur.

Gasilci operativci se vsako leto izobražujemo, imamo interne vaje, sodelujemo na sektorskih vajah, zadnja leta pa tudi pripravimo in izvedemo večjo vajo v domačem kraju. Lani je pet članov opravilo tečaj za pripravnika, štirje člani tečaj za operativnega gasilca. Opravljenih je bilo več tečajev specialnosti: en gasilec je opravil tečaj gašenja notranjih požarov modul B, en gasilec tečaj posredovanja ob nevarnih snoveh, dva gasilca tečaj za vodenje večjih intervencij, dva gasilca tečaj reševanja z višin in iz globlin, en gasilec pa je obnovil licenco za sodnika na gasilskih tekmovanjih. Izvedli smo tudi interno vajo za gašenje notranjih požarov v za to prirejenih modularnih zabojskih. V njih se ustvarijo razmere, na kakršne lahko naletimo tudi ob pravih požarih. Skupno smo za izobraževanja namenili 1423 ur. Operativni člani smo se udeležili več gasilsko taktičnih tekmovanj. Ekipe se je udeležila tekmovanja v Rogaški Slatini in branila zmago iz prejšnjih dveh let, vendar se ji tokrat ni uspelo uvrstiti na zmagovalni oder. Z dvema moškima ekipama in eno žensko smo se udeležili še mednarodnega tekmovanja v Medulinu na Hrvaškem, ženska ekipa je v svoji konkurenci zasedla odlično drugo mesto.

Sektorska vaja v Trzinu (Foto: arhiv PGD Trzin)

Prav zaradi številnih izobraževanj in tudi tekmovanj lahko učinkovito posredujemo v intervencijah. Lani smo posredovali kar devetinštiridesetkrat, od tega smo petkrat posredovali pri požarih, devetkrat pri prometnih nesrečah, dvakrat pri nevarnih snoveh, triinštridesetkrat pa smo opravili tehnične intervencije. Tu je bilo največ posredovanj zaradi vremenskih ujm. Prav lani junija je ob neurju in poplavih prvič v zgodovini društva deloval štab, ki je razporejal enote po prizadetem območju. Zaradi obsežnosti ujme na trzinsko-domžalskem območju smo za pomoč zaprosili Gasilsko zvezo Mengeš in Prostovoljno gasilsko društvo Črnuče. Da delo operativne poteka kar se da učinkovito, je odgovorno poveljstvo (poveljnik Marko Kajfež, namestnik poveljnika Dušan Kosirnik, podpoveljnik Gašper Pevec). Skupno smo lani opravili za 614 ur intervencij.

Kviz Spojka (Foto: Tanja Kajfež)

Tudi veterani so ves čas pomagali pri delu v društvu in so naša trdna opora pri vseh dogodkih. Pomagali so pri pripravi Florjanove nedelje in veselice, na sektorski vaji, pri izvedbi regijskega mladinskega tekmovanja, dnevu odprtih vrat. Hodili so na pogrebe podpornih članov in članov sosednjih gasilskih društev. Lani smo tako v društvu skupno opravili kar 6189 ur prostovoljnega dela.

Vsako leto poskrbimo, da dokupimo potrebno opremo zaradi obrabe ali poteka roka uporabe. Lani smo dokupili nekaj kosov skupne zaščitne opreme in osebne zaščitne opreme. Veliko pa je odvisno tudi od nepredvidenih stroškov oziroma potrebnih popravil opreme. Čim manj je potrebnih popravil, tem več sredstev lahko namenimo za nakup nove opreme. Za uspešno delovanje društva je odgovorno predsedstvo (predsednik Borut Kump in podpredsednik Uroš Mušič).

Dogodki v januarju

Z novim letom so se zvrstile tudi novice za gasilce. V zadnjem tednu januarja se je končno začela dolgo in težko pričakovana gradnja doma zaščite in reševanja, v katerem bo del prostorov namenjen tudi gasilcem. V januarju smo imeli tri klice na pomoč. 10. januarja in 16. januarja smo posredovali pri prometnih nesrečah na trzinski obvoznici, pri obeh je na srečo nastala le materialna škoda. Pomagali smo tudi vozniku delovnega vozila, ki je obtičalo na zelenici. Vozilo smo rešili z vitlom. Ob prometnih nesrečah pa smo ob prisotnosti CZR-ja, NMP-ja in policije protinaletno zavarovali kraj, odklopili akumulatorje, posuli cestišče z absorbentom. Januarja smo tudi začeli izvajati redne vaje tako za mladino kot tudi za operativce. Udeležili smo se medregijskega gasilskega kviza Spojka, ki je tokrat potekal v Grosuplju in ga je pripravila regija Ljubljana I. Naša ekipa je zasedla štiriindvajseto mesto od devetintridesetih ekip.

30. januarja smo se poslovili od podporne članice Mihaele Kavčič, 17. januarja pa od člana Prostovoljnega gasilskega društva Študa. Naj počivata v miru!

Z gasilskim pozdravom Na pomoč!
Dušan Kosirnik

Vabimo vas na gasilsko veselico, ki jo bomo pripravili 10. maja 2020 po slavnostni Florjanovi maši. Zabaval nas bo Ansambel Jureta Zajca. Vabljeni!

PGD Trzin

Lovci na izvir Nila

Romana Dobnikar Šeruga, popotnica, novinarka in urednica revije Avantura, nas je na prvem potopisnem predavanju v letu popeljala v Afriko, do mogočnega Nila. Pokazalo se je, da odgovor na vprašanje, kje izvira Nil, ni preprost. Izvir Modrega Nila je namreč poznan že dobrih sto šestdeset let, izvir Belega Nila pa je dolga stoletja ostajal zavit v skrivnost. Viktorijanski raziskovalci v devetnajstem stoletju so domnevali, da ta reka izvira iz Viktorijinega jezera v Ugandi, sodobni znanstveniki pa so dokazali, da je vir Belega Nila pravzaprav sotočje manjših potokov v goratem predelu Ruande, ki so za popotnike izredno težko dostopni.

Skupaj z avtorico smo se na dogodku sprehodili skozi fotografije, ki jih je posnel Zvone Šeruga, ter si podrobneje ogledali pot in vse meandre od nedavno dokazano najdaljše reke na svetu. Tako smo se podali na pot skozi puščavo, kjer si Nil kar dva tisoč kilometrov utira pot, ter si ogledali Severni Sudan, kjer smo spoznali Nubijce, eno najprijaznejših afriških plemen. Teh ne smemo mešati z Nubami, ki prebivajo v južnih predelih države in se jim intenzivneje posveča Tomo Križnar. Nubijsko pleme je odvisno od Nila, saj je ta zanje življenje. Po peščenih poteh, ki spremljajo Nilovo

strugo, smo sledili rečnim vasem in dosegli predele, ki so jih že »zavojevali« Kitajci in jih tudi ustrezno prenovili. Od sudanskega glavnega mesta, Kartuma, Modri in Beli Nil združeno tečeta proti severu.

Nato nas je popotnica povedla v gorate predele Etiopije. Tamkajšnji pravoslavni prebivalci verjamejo, da njihova vera izvira naravnost iz Jeruzalema, zato naj bi bili prav oni prvi krščanski narod na svetu. Etiopija je ena najbolj tradicionalnih, a hkrati najrevnejših afriških držav, je pa danes tudi drugo najhitreje rastoče gospodarstvo na celini. Kljub temu je razvoj še vedno omejen predvsem na glavno mesto, hkrati pa je napredek močno vezan na vodo, pridobljeno iz Nila. Ključno pa je, kdo upravlja to vodo. Boj za vodo je tako postal zelo pomemben. Države, ki so odvisne od vodnih zalog iz Nila, so predvsem Egipt, ki je že dobro poskrbel za črpanje vodovja, Etiopija, Uganda, Ruanda in Tanzanija. Tudi Etiopija se je nazadnje odločila, da bo sama poskrbela za svoj razvoj in vodno energijo prodajala tudi drugim državam. Jez velike etiopske renesanse se gradi, gradnja pa v tem trenutku že zamuja. Gro-mozanska struktura namreč zahteva veliko časa, energije in denarja.

Ena najbolj poznanih točk popotovanja ob Nilu pa je Viktorijino jezero, ob katerem stoji mestece Jinja, priljubljena turistična točka, saj je dolgo časa veljalo, da mogočni vodotok izvira prav tu. Kraj poleg bližine Nila ponuja tudi izredno barvito okolico in pristno afriško razpoloženje, na katero vselej posredno ali neposredno vpliva najmogočnejša afriška reka.

Besedilo in foto: Barbara Kopač

Leto 2020 začeli s praznovanjem

Skupina za samopomoč starejših **Naše vezi Trzin**, ena od 24 skupin društva Jesenski cvet, je novo leto začela s praznovanjem rojstnega dne skupine, saj je bila ustanovljena 7. januarja 2003. Začeli smo s praznovanjem in naj s praznovanji tudi nadaljujemo.

Veliko rojstnih dni članov skupine nas čaka, 17. marca pa občni zbor na Gorjuši, oktobra 20-letnica Medgeneracijskega društva Jesenski cvet in še mnogo drugih dogodkov. Eden večjih projektov je **šestdnevni medgeneracijski tabor junija v hotelu Delfin v Izoli**. Tega se vsako leto posebno veselimo.

V skupini se zavedamo, da je življenje dar nam samim, in s tem darom ravnamo lepo. Ne prelagamo ga na druge z izgovorom, da smo prešibki, prestari, nesposobni ... Pomagajmo si, da je življenje bolj kakovostno. »Da sem, kar sem, da se z mirom in srcu in v jasnosti spominim, da nad življenjem drugega nimam nobene moči.« (Alenka Rebula) Zato ne vsiljujemo svojega mnenja in ne solimo pameti drugim. Poslušajmo se in dovolimo drugemu, da pride do besede. Četrtekova srečanja ob 10. uri na Občini Trzin ali rojstnodnevna praznovanja v kak-

šnem prijetnem lokalu nas osrečujejo. Pogovori v skupini so zanimivi. Skupino sestavljajo ljudje iz vse Slovenije, ki smo se priselili v Trzin, le ena članica je pristna Trzinka – v kraj se je preselila iz Ljubljane, ko je bila stara šest let. Pisane fotografije s praznovanj dokazujejo, da smo usklajeni in se imamo dobro ...

Jožica Trstenjak

Duhovno vodstvo v Sloveniji nekoč in danes

Prvi kulturni večer v novem letu je januarja začel okoljski aktivist Marko Hren, eden osrednjih akterjev demokratske opozicije med osamosvajanjem Slovenije, ki v Službi vlade Republike Slovenije skrbi za razvoj in evropsko kohezijsko politiko. Razpravo je vodil nekdanji trzinski župan Anton Peršak, rdeča nit pa je bila osnovana na Hrenovi zadnji knjigi Duhovno vodstvo v Sloveniji nekoč in danes.

Spregovorili smo o večplastnosti človeka – o umu, modrosti, telesu, duši in duhu, pri čemer je duh tista nematerialna snov, ki je nekaterim dana, drugim pa ne. Kaj nam pomeni duhovnost? Predstavlja razumevanje, da je tisto, kar je božansko, neločljivi del narave, in to je v zadnjih letih, odkar so se staroverci razkrili javnosti, še toliko očitneje. Duhovnost je gost večera pobilže spoznal med študijem in do danes je navezal stik s številnimi duhovnimi voditelji po vsem svetu in jih obiskal. Leta izkušenj, videnj in spoznanj so tudi botrovala nastanku omenjenega dela, ki obravnava ključno vprašanje, naš odnos do duhovnosti. Je za nas to posebna kategorija, je človeku neodtujljiv del, je morda nekakšen vzporedni sistem, ki preči družbo, kot pravi pisec, kot avtocesta ali železniška infrastruktura?

V pogovoru so sodelujoči opozorili tudi na več kot štiridesetletno delovanje slovenskega pisatelja, likovnika in raziskovalca ljudskega izročila, Pavla Medveščka, ki je dolga leta raziskoval skrivnosti starovercev, dokler ni naposled napočil čas, da način življenja naših prednikov objavi v svojem delu Iz nevidne strani neba. Tako je postavil temelje za nadaljnjo raziskavo, s čimer se ukvarja tudi Marko Hren. Na dogodku je ta poudaril, da je večino svoje knjige posvetil rehabilitaciji besed, ki so ključne za razumevanje duhovnosti. Raje kot vero namreč uporablja izraz kozmologija, gledanje na svet. In kot vse na tem svetu je tudi duhovnost podvržena evoluciji. Ob tem je povedal, kako sta z Zmagom Šmitkom sočasno oddala svoji besedili založniku in pozneje spoznala, da sta prav o tej temi, razvoju duhovnosti, nezavedno razmišljala skorajda sinhrono.

Ali je torej razglabljanje o duhovnosti razvojna tema? Vsekakor, saj se naše dožemanje pojma z napredkom tehnologije in znanosti spreminja, spreminja pa se tudi naše delovanje. Z začetkom resnih šol misterijev, kamor spadajo Pitagora, Buda, Ashoka in drugi, so se pojavili zametki religij. Skozi evolucijo pa sta nastala dva sistema, ki sta počasi sprožila padec človeštva. Izzivi, kot sta pretirana rast prebivalstva in danes denimo predvsem umetna inteligenca, botrujejo prevladi plenilske miselnosti in posledično vse večji (medsebojni) odtujenosti. Razvoj globalne zavesti, kar je vseskozi cilj vseh duhovnih voditeljev, bi bila po Hrenovem mnenju morebitna dolgoročna (morda celo edina) rešitev za trajnostni razvoj, a dokler svet vodi sodobna tehnologija, bosta prevladovali kultura plenilcev in kultura laži. Po avtorjevih besedah bi bila tako edina ustrezna vera le anarhizem.

Besedilo in foto: Barbara Kopač

Klepet po Prešernovo

Po daljšem premoru smo knjižne klepetanke tik pred slovenskim kulturnim praznikom znova ogrele prostore trzinskega kulturnega hrama. Tokrat smo večerno razpravo posvetile velikani slovenske pesniške besede, ki je Slovencem poznan predvsem po svoji mojstrovini državnega slovesa, Zdravljici. Poglobile smo se v njegova dela in spregovorile o življenju pesnika,

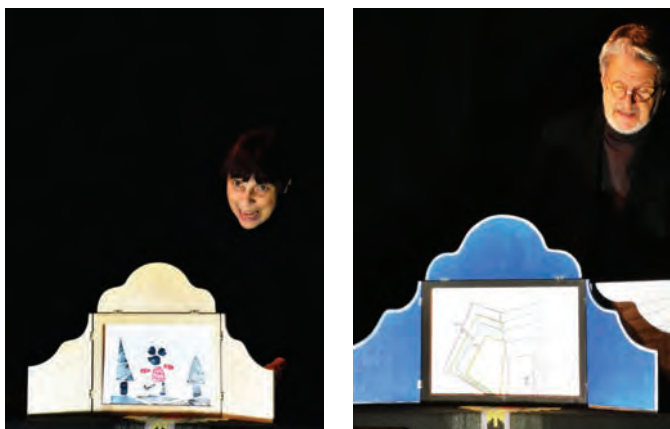
ki je zahvaljujoč svojemu nezmotljivemu čutu za pisano besedo še danes slavljen. France Prešeren je namreč s svojimi romanci in soneti slovensko pesništvo postavil ob bok že uveljavljeni poeziji drugih evropskih narodov. Pozornost smo v nadaljevanju večera posvetile dejavnikom in dogodkom, ki so najbolj vplivali na pesnikovo delovanje. Seveda nismo mogle mimo nesojene ljubezni do Julije Primic, ta je denimo navdihnila njegove Gazele in Sonetni venec. Neizbrisen pečat je avtorju vtisnila smrt tesnega prijatelja in učenjaka, Matije Čopa, ki je usodno končal v valovih Save. Na tem mestu naj omenim čustveno pesnitev Spominu Matije Čopa, ki odraža pesnikov notranji boj z žalostjo in osamljenostjo. V obup, depresijo in temo ga je pozneje pahnila še smrt prav tako dobrega prijatelja, Andreja Smoleta, iz česar so vzniknila dela K slovesu, Zgubljena vera, Mornar ... Prav zaradi izrazitega trpljenja so se v avtorju porodila edinstvena čustva, ki jih je izrazil s prelitjem na papir. Tako si ni le olajšal duše, marveč je slovenskemu narodu prinesel neprecenljiv dar. Dame smo tokrat za slovo od mladosti, večera in Prešerna odpele tudi slovensko himno.

Besedilo in foto: Barbara Kopač

**IZPOSOJA REVIJ
NA DOM**

V časopisni čitalnici Knjižnice Domžale vam je na voljo okoli 200 naslovov raznovrstnih revij in dnevnega tiska.
Revije /razen zadnje številke/ so prosto dostopne.
Lahko si jih izposodite na dom /Rok izposoje: 14 dni/.
Izposoja gradiva je možna samo s predložitvijo članske izkaznice.

Japonska grozljivka iz kovčka

»Džin, rin, rin, ru! Džin, rin, rin, ruuu!« so najprej šepetali, potem pa klicali otroci med japonsko grozljivko, ki jo je Jelena Sitar s pomočjo butaja (lesenega kovčka) oživila na trzinskem odru prvo nedeljo v februarju. Ne le to, na odru so bili skupaj z njo tudi vsi obiskovalci predstave in bilo je kar nekako slovesno, da smo smeli po ozkih stopnicah vstopiti za zastor, kamor občinstvo običajno ne sme.

Otroški abonma Franckov živžav je tokrat postregel s kamišibajem, japonsko gledališko zvrstjo, ki za oder uporablja majhen lesen zložljiv »kovček«, iz katerega interpret s strani vleče slike na papirju (kami) in tako ustvarja gledališče (šibaj). Ker kovček praviloma ni večji od formata A3, je prireditelj, KUD Franc Kotar Trzin, ustvaril intimno razpoloženje tako, da so v dvorani Kulturnega doma uredili še eno dvorano na odru. Poteza se je izkazala za odlično, saj je malim in malo večjim obiskovalcem omogočila neposreden stik s kamišibajem, po predstavi pa so se vprašanja o tej japonski gledališki zvrsti kar vrstila. Igor Cvetko in Jelena Sitar, ki veljata za začetnika kamišibaja v Sloveniji, sta v okviru Franckovega živžava poleg japonske grozljivke uprizorila tudi lužiškosrbsko pravljico o treh kozličkih, otroci so dokončevali uganke-dokončanke, za otroke in odrasle je kamišibajsko podobo dobila pesem Ta roža je zate Daneta Zajca, pa ruska pravljica o zajčku in korenčku in avtorska origami pravljica o pisani ptici. Predstavo, ki se je za številne končala prehitro, sta avtorja sklenila s pravljico o volku in sedmih kozličkih. Zakaj kamišibaj postaja vse bolj priljubljen, je najbolje uspela pojasniti Saša Hudnik, ki je kamišibaj predstavila kot »mešanico gledališča, poezije, lutk, likovne umetnosti in filma«. **(tb, foto: Tanja Bricelj)**

V drugo gre rado po Mlakarjevo

V soboto, 7. marca, ob 20. uri bo v Kulturnem domu Trzin na sporedu predzadnja predstava v sezoni 2019/20, trzinski oder bo gostil gledališčnike iz Medvod. Ti so v tej sezoni ustvarjali pod taktirko priznanega slovenskega režiserja in dolgoletnega profesorja na AGRFT, Dušana Mlakarja. Delo »V drugo gre rado« pripoveduje zgodbo o srečnem paru na pragu tretjega življenjskega obdobja: Odi-le se je v mladosti odpovedala gledališki karieri zaradi ljubezni do svojega moža in sveže upokojenega profesorja zgodovine Jeana Marmiona, ki namerava pokojnino uživati na podeželju. Njuno zakonsko srečo moti le to, da se ona ne pridružuje njegovemu navdušenju nad podeželsko idilo. Še posebej pa se njuna odločitev o odhodu iz Pariza zamaje, ko na dan privre dolgo zatajevana strast, ki je v njuno življenje prišla v obliki podnajemnice – študentke igre. Predstava je za abonma in izven, vstopnina je 8 evrov. Informacije in rezervacije na spletni strani www.kud-trzin.si. Kulturno vabljeni! **(bl)**

Odile in Jean – srečen par?
(Foto: Arhiv Gledališča Fofité)

Znova na našem odru nagrajena Blaznost igre

»Videl sem Jezusa!« (Foto: Peter Hudnik, hoodfoto)

V soboto, 29. februarja, ob 20. uri je morda zadnja priložnost za ogled domačega kabareta Blaznost igre. Igralska skupina Hlodi je na 56. Linhartovem srečanju s predstavo osvojila dva matička in zmaga na Čufarjevih dnevih 2019. Poleg teh dveh res prestižnih nagrad je Anže Zupanc, klovnovski konferansje predstave, prejel še Severjevo nagrado. Kaj so strokovne komisije vseh navedenih festivalov odličnega videle v uprizoritvi Kulturno-umetniškega društva Franca Kotarja? V predstavi Blaznost igre, tem lirično-sanjskem kabaretu, se vrstijo prizori banalnih, pretresljivih, apokaliptičnih, zabavnih ... (še in še pridevnikov bi jim lahko pripisali, le enega ne: normalnih) sanj. In človek, ki je razčlovečen, razcepljen, debilen, psihotičen, patetičen, brezizhoden, altruističen, ponosen, osramočen, trpinčen ..., stoji na sredi. Spi, sanja in igra naprej. Vstopnina bo 8 evrov. Znova vabljeni v sanje! **(bl)**

Vabljeni na premiero domače otroške gledališke skupine Show

Showovci so pod mentorstvom Saše Hudnik in Igorja Razpotnika ml. pripravili avtorski muzikal z naslovom »Ko prijateljstvo slavi zmago«. Zgodba in liki so plod ustvarjalnosti mladih igralcev, scenarij in besedila songov so delo Saše Hudnik, ki je igro tudi režirala, Igor Razpotnik ml. pa je ustvaril glasbo in aranžmaje za predstavo.

Zgodba govori o zmagi prijateljstva nad pohlepom, vrednot nad denarjem. Skupina otrok na jasi v gozdu naredi bunker, kjer imajo prostor za igro. Vendar pa to območje želi imeti tudi milijarder Vladimir, saj hoče tam zgraditi terme, s katerimi bi zaslužil veliko denarja. Kaj lahko proti tako mogočnemu nasprotniku ukrenejo otroci? In kaj se zgodi čez deset let?

Premiera bo 8. marca ob 17. uri v dvorani Kulturnega doma Trzin, predstavo pa si boste lahko v okviru abonmaja Franckov živžav ogledali tudi 15. marca, in sicer prav tako ob 17. uri v dvorani Kulturnega doma Trzin. Traja okrog 40 minut in je primerna tudi za mlajše osnovnošolce. **(sh, Foto: Saša Hudnik)**

Novice mengeškega smučarsko-skakalnega kluba

Anže Lanišek, 23-letni član Smučarsko-skakalnega kluba Mengeš, je na že tretji tekmi noveletne turneje v Innsbrucku z 11. mestom dosegel 254 točk, nato pa je »Žaba« tudi v Predazzu dvakrat skočil med elitno deseterico in vrhunsko pripravljenost pokazal tudi v Titisee-Neustadtu, kjer si je priskakal 14. in šesto mesto. Med dobitnike točk za svetovni pokal se je prebil tudi v Zakopanah, kjer je bil na moštveni preizkušnji najboljši posameznik slovenske ekipe, ki je navdušila s tretjim mestom.

V mednarodni konkurenci je bil uspešen tudi Anžetov mlajši klubski kolega, 15-letni Taj Ekart, medtem ko je med dečki do trinajst let najuspešnejši Trzinec Nik Bergant Smerajc, ki je v svojo korist odločil preizkušnji za slovenski pokal v Žireh in na Gorenji Savi, kjer je bil prvi tudi na tekmi gorenjske regije. Na tej preizkušnji mu je družbo na zmagovalnem odru delal tretjeuvrščeni Timo Šimnovec. V kategoriji do dvanajst let sta blestela Živa Andrić in Alen Pestotnik, med dečki, starimi do enajst let, pa se je prejšnji mesec dvakrat na stopničke zavihtel Jaka Perne, za petami pa mu je bil Erik Tomažič. Odlična pripravljenost mengeških skakalcev je vsekakor lep obet prihajajočih izzivov na domačih in tujih skakalnicah.

Miha Šimnovec

Črno-bele novice

Po krajšem premoru smo šahisti znova sedli za šahovnice. Začelo se je tekmovanje v 73. sezoni ljubljanske lige. Po pričakovanjih in napovedih se je prijavilo nekaj manj ekip, tako da je organizator sestavil enotno ligo z dvajsetimi moštvi. Trzinci nastopamo z dvema ekipama in po ustaljenih pravilih sta se v prvem krogu srečali med seboj. Zanimivo je videti izid tega dvoboja, ki pa sploh ni bil miroljuben, čeprav je bilo ob koncu 2 : 2. Po posameznih deskah je bil rezultat:

ŠK Trzin Pekos pub		ŠK Trzin Buscotrade
Dušan Leben	0 : 1	Nesib Jukan
Aljaž Abe	1 : 0	Stane Rijavec
Kostja Konvalinka	1 : 0	Gregor Banfi
Dušan Filipič	0 : 1	Aleš Borštnik

Rezultat je seveda presenetljiv, saj vemo, da so »buscotradejenci« prva trzinska ekipa, vendar tokrat v postavi ni imela nobenega od petih najboljših šahistov. V drugem krogu smo se srečali s šahisti z Vrhnike in končalo se je takole:

ŠD Vrhnika mladi : ŠK Trzin Pekos pub	2 : 2
ŠK Trzin Buscotrade : ŠD Vrhnika	0,5 : 3,5

Začetek torej ni bil najboljši, toda pred nami je še sedem krogov in upanje na uspeh ostaja. Takšen pristop nam je namreč lani prinesel tri pomembne lovoričke.

Besedilo in foto: Andrej Grum

Odbojka v Mengšu

Vse zainteresirane ženske in moške, ki bi se radi razgibali z rekreacijskim igranjem odbojke, vabimo ob sredah v telovadnico Osnovne šole Mengeš, kjer igramo odbojko od 20. do 22. ure.

Smo ekipa več generacij, mešana skupina, ki se rada rekreira z igranjem odbojke v prijetni družbi.

Obiščite nas, neobvezno se razgibajte z nami, in če vam bo všeč, se nam pridružite. Veseli vas bomo. Prirčno vabljeni!

Besedilo in foto: Milenka Mežnaršič

Portret: Aleš Borštnik

Velemojster dopisnega šaha in kapetan trzinskih šahistov

Po lanski »žetvi« pokalov trzinskih šahistov, o čemer sem obširno poročal v decembrski številki Odseva, je prav, da izvemo nekaj več o človeku, ki je močno zaslužen za ta uspeh. To je naš član in od leta 2017 kapetan Aleš Borštnik. Tokrat bom skušal predstaviti dopisni šah in dosežke, s katerimi se lahko pohvali Aleš. Trenutno je najvišje uvrščeni slovenski šahist (2612), na svetovni lestvici »dopisnih« šahistov pa zaseda enajsto mesto. Dopisni šah je zelo priljubljen v Nemčiji, v Sloveniji je ta hip dejavnih približno 50 šahistov, kar štirje naši velemojstri pa so uvrščeni med prvih 60 na svetu. Vodeči na tej lestvici je češki velemojster Roman Chytilek z ratingom 2685.

Aleš Borštnik se je z »običajnim« šahom ukvarjal v osnovni šoli in gimnaziji, potem pa je leta 2004 prišel v stik z dopisnim šahom, ki je takrat že prešel od sporočanja potez z dopisnicami (od tod izhaja njegovo poimenovanje) k uporabi spletnega strežnika. Dopisni šah je organizacijsko kot Mednarodna zveza za dopisni šah (International Correspondence Chess Federation – ICCF) vključen v mednarodno šahovsko federacijo (FIDE) in vsa uradna tekmovanja potekajo pod njenim okriljem. Aleš je leta 2006 pridobil prvi rating (2359). Z novimi dobrimi rezultati je leta 2010 najprej osvojil naslov mednarodnega mojstra in isto leto s sedmimi zmagami v desetih partijah napredoval do naslova starejši mednarodni mojster v dopisnem šahu. Na kandidatskem turnirju leta 2012 je dosegel še drugo velemojstrsko normo in hkrati naslov velemojster dopisnega šaha. Na tem turnirju je kljub močni konkurenci zmagal z ogromno prednostjo. Je večkratni udeleženec največjih ekipnih tekmovanj, kot so olimpijada in ekipna evropska prvenstva.

V državi imamo štiri aktivne velemojstre dopisnega šaha, v vsej zgodovini pa kar devet. Prvi od njih je bil dr. Milan Vidmar, ki je bolj znan kot velemojster »običajnega« šaha. Ekipa, v njej igra na drugi deski tudi Aleš, ki trenutno zaključuje svoje partije na evropskem prvenstvu, je tik pred osvojitvijo drugega mesta. To bo ponovitev in hkrati vnovična potrditev kakovosti slovenskih šahistov. Že leta 2008 je namreč Andrej Loc postal evropski prvak, leta 2011 pa je Kranjčan Marjan Šemrl osvojil naslov 24. svetovnega prvaka. Oba z Alešem pa sta bila tudi člana slovenske ekipe, ki je na 18. olimpijadi leta 2016 osvojila drugo mesto tik za Nemčijo. Član Šahovskega kluba Trzin je tudi Kle-

men Šivic, leta 2015 zmagovalec svetovnega pokala, od januarja pa je še državni prvak v reševanju šahovskih problemov.

Dopisni šah je po Aleševih besedah izgubil precej mikavnosti, saj vpliv tehnike (računalniških programov) vse bolj prevladuje. Dobra računalniška oprema, velika baza podatkov doslej že odigranih partij ter dovolj časa za analizo velikega števila potez vnaprej so privedli do tega, da se mnogo partij konča z remijem. Partije so lahko zelo kakovostne in drugače od partij za šahovnico z zelo malo napakami. To so ugotovili tudi vrhunski igralci »običajnega« šaha, ki bazo dopisnih partij s pridom uporabljajo. Na evropskem prvenstvu, kjer igrajo osemčlanske ekipe, bo ob 96 odigranih partijah za prvo mesto zadoščalo že sedem zmag. Težko je namreč najti kakšno še neraziskano različico otvoritve in z njo presenetiti nasprotnika. O tem nazorno govori tudi Aleševa izkušnja, ko mu je v neki partiji pozicijo po 15 odigranih potezah uspelo analizirati kar za nadaljnjih 30 potez. Tako je našel nadaljevanje, ki mu je prineslo zmago. Zato šahisti često hranijo svoja »odkritja« ves čas poteka turnirja (vse partije se namreč objavijo šele, ko je turnir končan), da lahko svojo novost uporabijo proti dvema ali celo več nasprotnikom. Za ilustracijo navedenega mi je povedal, da je hrvaški velemojster Leonardo Ljubičić v preteklosti igral dva turnirja hkrati. Na enem od njih, šlo je za svetovni pokal posameznikov, je izgubil partijo z našim Klemenom Šivicem. »Svežo« novost je uporabil na turnirju za svetovnega prvaka, kjer je z njo presenetil nasprotnika ter dosegel odločilno zmago in naslov svetovnega prvaka. Aleš je še pojasnil, da se partije v okviru enega turnirja igrajo hkrati z vsemi tekmeči. Zanimivo je tudi vedeti, da je za vsakih deset potez partije na voljo kar 50 dni. To pomeni in se v praksi tudi dogaja, da lahko turnir traja celo več let. Šahisti lahko hkrati nastopajo na več turnirjih, računalniku pa lahko »pustijo« analizirati določeno pozicijo tudi po več dni ali celo tednov, preden se odločijo nasprotniku sporočiti svojo naslednjo potezo.

Aleš je do zdaj odigral približno 200 dopisnih partij. Njegova bilanca je zavidanja vredna, saj ima kar 72 zmag in le dva poraza (drugo so neodločeni izidi). Trenutno nastopa na petih mednarodnih turnirjih in ima »odprtih« še 21 partij. Zaželimo mu dobre igre in nove zmage.

Besedilo in foto: Andrej Grum

HUBAT
25let

080 22 36

www.hubat.si

Za toplo zimo in pomlad

kurilno olje

dostavlja HUBAT

BREZPLAČEN PREVOZ ALI PLAČILO NA OBROKE

Kako začeti z vadbo na delovnem mestu

Današnji tempo življenja postaja vse hitrejši, od nas se veliko zahteva, vse manj je prostega časa in vse več stresa. Postajamo sedeča populacija in večino časa smo prisiljeni preživeti v dolgotrajnih prisiljenih položajih. Nekateri sedenje uvrščajo med epidemije sodobnega življenja. Dejstvo je, da sedečih delovnih mest ne moremo popolnoma odpraviti, lahko pa negativne posledice sedenja omilimo z rednim gibanjem in izvajanjem vaj za moč in vaj za raztezanje.

Rutina

Vaje na delovnem mestu morajo postati obvezni del dneva, za katerega si je treba vzeti nekaj minut časa ter jih ustrezno in pravilno izvesti. To naj tako kot vožnja z avtomobilom ali pitje jutranje kave postane dnevna rutina.

Zavedajte se vplivov sedečega življenja

Veliko sedenja na telo zelo močno in pogosto nepopravljivo vpliva. Posledice so lahko vidne v telesni drži, opravljanju vsakdanjih opravil in izčrpanosti, se pa pojavljajo tudi notranje posledice, med katere uvrščamo kronične nenalezljive bolezni (bolezni srca in ožilja, sladkorna bolezen tipa 2, rak dojke, rak debelega črevesa ...). Posamezniki imajo največkrat bolečine v križnem delu hrbtenice, občutijo napetost med lopaticami in v vratnem delu, so nespečni, slabše produktivni, zaspani in še bi lahko naštevali.

Prepričajte se o pozitivnih učinkih telesne vadbe

Vadba ugodno vpliva na telesno in duševno zdravje, izboljšuje aerobne sposobnosti, poveča mišično moč, izboljša gibljivost, ravnotežje, krvni obtok, uravnava telesno držo, zmanjšuje možnosti za nastanek bolezni, varuje pred osteoporozo ... Na duševno zdravje pa deluje tako, da poveča odpornost proti stresu, torej pripomore k lažjemu soočanju z napornimi dogodki, izboljšuje samopodobo in samozavest. Telesno dejavni ljudje so srečnejši in bolj optimistični.

Vključite raznovrstno vadbo

V vsakdan je treba vključiti vsaj 30 minut vadbe, pa naj bo to aerobne, kot so hoja, tek, kolesarjenje, hribolazenje, plavanje; in bolj intenzivne, kot je vadba za moč z lastno težo ali utežmi. Seveda ne smemo pozabiti na raztezne vaje, s katerimi zmanjšamo tonus v mišicah in jih povrnemo v osnovno stanje. Pomembno je vključiti tudi funkcionalno vadbo, za katero velja, da vključuje gibalne vzorce iz vsakdanjega življenja, kot so pobiranja s tal, dvigovanje nad glavo, sukanje trupa, nošenje, potiskanje in še marsikaj. Gibanja naj bodo osredotočena na pravilno izvedbo in z namenom boljšega funkcioniranja pri vsakdanjih opravilih.

Vzemite si aktivni odmor na delovnem mestu

Vadba na delovnem mestu prinaša pozitivne učinke za zaposlene. Zmanjšuje bolečine v celotnem predelu hrbtenice, predvsem v križnem in vratnem delu. Sprošča mišice in povečuje prekrvitev, kar izboljšuje kognitivne sposobnosti, povečuje motivacijo in učinkovitost pri opravljanju nalog ter spodbuja razmišljanje. Ko načrtujemo vadbo za zaposlene, se moramo prilagoditi delovnemu mestu, časovnemu okviru in sposobnostim.

Kako vključiti aktivni odmor v delovni dan

Prvi korak k boljšemu življenju je izvajanje krajših odmorov med sedenjem. Nastavimo si uro in vsakih 60 minut izvedimo kratek od dve do petminutni sprehod. V pomoč naj nam bo majhna steklenička, ki jo napolnimo na vsako uro. Pripomogli bomo k hidraciji telesa in prekrvitvi nog. Zraven še trikrat zaokrožimo z rokami in visoko dvignimo noge. Drugi korak pa naj bo 10-minutna izvedba korekcijskih vaj, ki so skrbno načrtovane za posameznike s sedečim delom. Odmor si vzemimo med odmorom za malico ali takrat, ko na delu ni obvezne naloge. Vaje izvajamo počasi, pravilno in v območju določenih ponovitev.

Motivacija v pisarni

Da bo izvedba lažja in da se bo spremenila v navado, povabimo k telovadbi tudi svoje sodelavce. Skupaj izvedimo vaje in se med njimi

družimo in pogovarjamo. Tako se bomo bolje počutili. Poleg blagodejnega učinka na telo bomo z druženjem pripomogli k boljšim odnosom v pisarni ali celo spletli nova prijateljstva.

Izvedba vaj

Preden se lotimo vaj, si zagotovimo miren prostor in dovolj časa za izvedbo. Odmerimo si pet minut, da telo ogrejemo s hojo po prostoru ali lahkotnim tekom. Rahlo zaokrožimo z glavo, rokami in dvigujemo noge visoko proti trupu, da povečamo prekrvitev in spodbudimo spremembe v telesu. Nato se namestimo v začetni položaj, kot je prikazan na sliki, ter počasi in pravilno izvedemo vaje. Vsako vajo ponovimo od tri- do petkrat. Pri statičnih deset sekund zadržimo položaj in se sprostimo, pri dinamičnih pa vajo izvedemo od pet- do desetkrat, po potrebi tudi večkrat. Pri izvedbi nas lahko nadzira sodelavec in popravi napake. Bodimo pozorni, da je hrbtenica v vzravnem položaju, glava v podaljškju, dihanje pa prilagojeno vajam.

Žana Babnik, študentka kineziologije

Zasuk trupa s prijemom za naslonjalo stola (statično)

Predklon k iztegnjeni nogi v sedu na stolu (statično)

Razteg v predklonu z oporo na naslonjalu stola (statično)

Dvigi rok iz odročnja skrečeno v odročnje gor v sedu na stolu, predklonjeno

Izpadni korak z dvignjeno zadnjo nogo

Vodenje vadbe za zaposlene na Kongresu športa 2019

Taja Jamnik, zmagovalka tekmovanja Glas mladih

Taja je nadobudna enajstletna pevka in obiskuje šesti razred Osnovne šole Trzin. Lani novembra je zmagala na festivalu Glas mladih, najstarejšem slovenskem festivalu za mlade glasbene izvajalce. Taja je prepričljivo zmagala v kategoriji osnovnošolcev, posebno ponosna pa je na svoj decembrski nastop na Kongresnem trgu, ko je skupaj z drugimi nastopajočimi ogrevala občinstvo pred koncertom Tonija Cetinskega.

Foto: Arhiv ZIK Črnomelj, Glas mladih 2019

Poleg petja igra tudi kitaro ter trenira ritmično gimnastiko in kotalkanje. V prihodnje se namerava posvetiti še plesu, tako da bo na odru lahko pokazala še več veščin. Svojo kariero načrtuje v pevskih vodah, in če bo nadaljevala po načrtani poti, bomo čez nekaj časa najbrž lahko gledali njene nastope tudi na televiziji.

Kdaj si se začela ukvarjati s petjem, kdo te je navdušil?

Peti sem začela, ko sem bila stara osem let, v četrtem razredu. Za to sem se odločila, ker že od malega zelo rada prepevam in v tem uživam.

Kje se učiš petja?

Peti se učim pri Alenki Gotar v Trzinu, kjer ima svojo pevsko šolo. Po izobrazbi je operna pevka in pedagoginja petja.

Kateri sta tvoja najljubša in najtežja pesem, ki si ju pela?

Najljubši sta mi pesem Warrior, ki jo peje Demi Lovato, in pesem Lovely Billie Eilish. Zdaj pripravljam pesem Stone Cold izvajalke Demi Lovato in ta se mi zdi najtežja doslej. S tehniko, kakršne me je naučila moja učiteljica, tudi pesmi, ki se zdijo na začetku težke, po nekaj vajah niso več tako zahtevne.

Kako se pripraviš na nastop oziroma kako si »ogreješ« glasilke?

Po navadi imamo upevalne vaje, pri katerih ponavljam medmet ali mašilo in ga pojem vedno višje in nato še vedno nižje. Ko pa se ne upevam, začnem s kakšno manj zahtevno pesmijo in se tako upojem. Pred nastopom pesem večkrat ponovim, da sem res pripravljena, pijem veliko vode, da si ne izsušim glasilk.

Kako opraviš s strahom na odru?

Ni me toliko strah, saj vem, da sem varna in da se mi ne more nič slabega zgoditi, ker pesem znam in vem, da mi bo šlo. Začetek je vedno težek, ko pa zapojem prve verze, se na odru sprostim in začnem uživati.

Ali se zaradi petja odrekaš čemu?

Sladoleđ lahko jem, vendar počasi. Ne smem piti gaziranih pijač, saj niso zdrave za glasilke. Pekoča hrana prav tako ni najbolj priporočljiva. Glede prostega časa pa se mi zdi, da se še vedno družim s prijatelji in najdem čas zanje, vendar moram vseeno doma vaditi petje, tako da sem kdaj le manj časa z njimi.

Kolikokrat na teden vadiš petje?

Ovisno od obdobja, pred pomembnimi nastopi in tekmovanji vadim od ene do dve uri na dan, če nimam posebnih nastopov, pa običajno pol ure na dan.

Kdo je tvoj vzornik?

Trenutno je moja vzornica Billie Eilish. Všeč mi je zato, ker je drugačn od drugih izvajalcev in ima svoj posebni slog petja.

Ali si že kdaj ostala brez glasu?

Nikoli še nisem ostala čisto brez glasu, razen ko sem bila bolna. (smeh) Zaradi petja pa nikoli, včasih sem hreščala. To se mi je dogajalo, ko nisem obvladala pravilne tehnike. Zdaj ko sem jo izboljšala, je spet vse v redu.

Na katerih tekmovanjih in prireditvah si že sodelovala?

Najbolj sem ponosna na zmago na pevskem tekmovanju Osnovnošolski glas mladih 2019 novembra lani. Predstavila sem se s pesmijo Proud izvajalke Tamare Todevske. Nastopila sem tudi na Kongresnem trgu pred koncertom Tonija Cetinskega decembra lani. Bilo je res ogromno poslušalcev, predstavila sem se s tremi pesmimi, in sicer z All I want for Christmas is you, Neka mi ne svane in Pojdi z menoj. Dvakrat sem sodelovala pri snemanju oddaje Polka in majolka. Velikokrat pojem na Čarobnih dnevih v Tivoliju in Volčjem Potoku. Sodelujem tudi pri muzikalu Sneguljčica, ki smo ga pripravili v pevski šoli Alenke Gotar. Z njim nastopamo po različnih krajih. Večkrat zapojem na šolskih proslavah. Imam svoj Youtubov kanal, kjer objavljam »coverje« pesmi, ki jih posnamem v studiu. Sinhronizirala sem še risanko Whisper (Šepetalka živali), v kateri sem svoj glas posodila pingvinčku. Delo mi je bilo zelo všeč, saj sem lahko gledala risanko in medtem govorila besedilo.

Kakšne pesmi rada poješ?

Počasne, umirjene, nežne, ne prehitre.

Kaj si želiš za prihodnost?

Želim pisati svoje pesmi in izdati svoj album. Vse to bi rada dopolnila še s plesom. Razmišljam, da bi se vpisala na glasbeno akademijo in se še naprej izpopolnjevala v petju.

Bi za naše bralce povedala še kakšno misel za konec?

Pri petju sem uspešna zato, ker v njem uživam. Menim, da je to ključ do uspeha. Uspešen si v tistih stvareh, v katerih uživaš.

Besedilo in foto: Nina Rems

Suh, sončen in spet pretopel lednik

Kot bi trenil, že je daleč za nami prvi mesec leta in hkrati osrednji mesec zimskega trojčka, decembra, januarja in februarja. Že iz naslova je razbrati, kakšna vremena so se nam godila. Morda nam jih je nekoliko bolj zapletla naša vlada, ki – v nasprotju z vremenom – ni zdržala do konca meseca.

Podpis pod sliko: Sneg v Trzinu – samo še arhivski? Takole je bilo sredi januarja leta 2013. (Foto: Miha Pavšek)

V naravi je vse bolj očitna suša, saj je bil januar že osmi zaporedni mesec, v katerem smo zabeležili višjo povprečno temperaturo zraka od dolgoletnega povprečja v letih od 1981 do 2010. Letošnjo zimo še nismo imeli ledenega dne, to je dneva, ko temperature zraka ves dan ostanejo pod lediščem. Očitno je, da podnebne spremembe že živimo tukaj in zdaj. Sicer bolj v slabo tolažbo nam ostaja dejstvo, da je letošnja zima podobna na širšem območju Alp in ne le na njihovi sončni strani. Njena glavna pomanjkljivost je odsotnost padavin, če smo bolj natančni, snega, ki ga je nekaj le v najvišjih gorskih »nadstropjih«, nad 1500 metri višine (nad to višino je le 2,5 odstotka slovenskega površja). Pričakovane višine snega pa so šele nad 2000 metri, pri čemer moramo upoštevati, da gre v večji meri za lanski, natančneje novembrski sneg.

Oglejmo si še povzetek lanskoletne svetovne vremenske statistike. Za Evropo velja ugotovitev, da je bilo leto 2019 drugo najbolj vroče leto v zgodovini meteoroloških meritev, torej od sredine 19. stoletja dalje. Tudi minulo desetletje (2010–2019) je bilo najbolj vroče do zdaj, obe potrditvi pa smo dobili s pomočjo programa Evropske unije za spremljanje podnebnih sprememb Copernicus. Bolj vroče od lanskega je bilo edino leto 2016; povprečna temperatura zraka leta 2019 je bila

le nekaj stotink pod tisto iz leta 2016. Pet najbolj vročih let v zgodovini meteoroloških meritev se je zvrstilo v zadnjih petih letih. Povprečna globalna temperatura je bila lani za 0,6 stopinje Celzija nad povprečjem obdobja 1981–2010. Glede na predindustrijsko dobo se je Zemlja samo v zadnjih petih letih segrela za več kot stopinjo Celzija.

Leto 2019 je bilo tudi v Sloveniji drugo najtoplejše od leta 1961, tik za letom 2014. Povsod po državi je bilo nadpovprečno toplo, še najmanj na jugu in severozahodu. Nekoliko večje razlike med regijami so v ARSU zabeležili pri odklonu letne višine padavin. Marsikje je bilo leto povprečno namočeno, znaten (pozitiven) odklon od dolgoletnega povprečja je bil le ponekod v severozahodni in jugozahodni Sloveniji ter ob vzhodni meji s Hrvaško. Po namočenosti je bilo leto 2019 približno petnajsto najbolj namočeno v skoraj šest desetletij dolgem nizu. Tudi trajanje sončnega obsevanja večinoma ni močno odstopalo od dolgoletnega povprečja; v visokogorju je bilo leto povprečno ali celo podpovprečno osončeno, v večjem delu v notranjosti Slovenije pa je bilo sončnih ur od šest do deset odstotkov (okrog 160 ur) več kot običajno. K pozitivni bilanci so najbolj pripomogli februar, marec in junij (rekordno sončen); nasprotno je bilo maja in novembra sončnih ur izredno malo. Po trajanju sončnega obsevanja je bilo prejšnje leto na robu deseterice.

A vrnilo se k prvemu mesecu novega leta – za nami je zelo suh in sončen januar, nekaj omembe vrednih padavin v obliki dežja smo bili deležni šele na koncu meseca. Sredi meseca je sneg sicer rahlo pobelil tudi trzinske travnike, a ga je bilo premalo, da bi lahko naslednje jutro izmerili snežno odejo. Večkrat kot meglo (osem dni) smo imeli slano (22-krat), najnižja temperatura sicer praviloma najhladnejšega meseca v letu pa ni dosegla niti –7 stopinj Celzija.

Za konec naj vas opozorimo še na novost na naslovni strani vremenskem postaje OŠ Trzin (<http://trzin.zevs.si/>), in sicer na vertikalno sondažo, ki jo najdete med radarsko sliko padavin in zemljevidom udarov strel. Gre za vsakodnevne v jutranjih urah opravljene radiosondažne meritve navpične prerezja temperature, vlage in vetra nad Ljubljano do višine 3000 metrov. Rezultati nam pomagajo zlasti v dneh, ko imamo meglo ali nizko oblačnost in želimo nad njo, na sonce.

Svetli deli dni so že nekoliko daljši in ob nekoliko zgodnejšem odhodu z dela lahko ujamemo kakšen žarek sonca ali vsaj malo več svetlobe tudi na kakšnem bližnjem, hitro dostopnem griču ali hribu, odvisno pač, kako visoko je zaporna plast, nad katero se začne temperatura zraka dvigati. Nadmorsko višino sicer lahko odčitamo ob desnem robu grafikona.

VREMENSKA POSTAJA OŠ TRZIN (januar 2020)	
Kazalec	Podatek
povprečna temperatura zraka (°C)	0,9
najvišja temperatura zraka (°C)	12,8
najnižja temperatura zraka (°C)	-6,7
največja dnevna T amplituda	13,9 (9,3/-4,6)
(razlika maks./min. T, v °C)	16 / 1 / 0
število dni s padavinami $\geq 0,2/\geq 2/\geq 20$ mm)	11,9
največja dnevna količina padavin (mm)	18,3
mesečna količina padavin (mm/h)	30,6 / JV
najvišja hitrost vetra (km/h)/smer	25 / 0
št. hladnih/ledenih dni (min. /maks. dnevna T zraka ≤ 0 °C)	19 / 0

Izbrani meteorološki podatki za Trzin za januar 2020; celoten arhiv je dostopen na spletnem naslovu <http://trzin.zevs.si> (meni Statistika). Vir: Vremenska postaja OŠ Trzin (CZ Trzin).

Ajda

Domžale

vabi na

ZAČETNI TEČAJ BIODINAMIKE

ki bo potekal v Domžalskem domu (Ljubljanska 58, Domžale) ob sobotah 22. in 29. februarja ter 14. marca 2020 (+ praktično delo) od 9. do 13. ure. Cena celotnega tečaja: 40 €.

Prijave in več informacij: andreja.videmsek@gmail.com,
051 204 436 (Andreja)
www.ajda-domzale.si

VABLJENI!

Najbolj nenavadna imena rastlin

V botaniki in vsakdanji rabi pogosto naletimo na nadvse nenavadna poimenovanja rastlin. Srečni bambus so poimenovali sobno rastlino, ki sploh ni bambus, kar pa se sreče tiče, je stvar zelo subjektivna.

Krompirjevka, na sliki v sredini, po obliki spominja na regrat. (Foto: Katja Rebolj)

Prejšnjič sem pisala o kurjih črevcih. Ta imajo skoraj zlohotno ljudsko ime, pa tako lepo botanično – zvezdica. Njen okus po koruzi je zimsko svež. Potem pa je tu še naša grenkuljica. Prav nič grenka ni, celo zelo zdravilna je in pogosta kot vrtni plevel. Korošci so nam jo ohranili v tradicionalnih jedeh, tako da danes s spoštovanjem govorimo o njej.

Vrtičkarjem je znana dlakava penuša. Kot plevel raste skoraj na vsakem vrtu in je je pozimi in zgodaj spomladi še posebno veliko. Botanično jo uvrščamo v družino rastlin, za katero je znanost dokazala vsebnost protirakavih spojin. To je družina križnic, za katere ljudski pregovor pravi, da naredijo križ čez težave. V isto družino uvrščamo tudi brokoli, hren, redkvico in krešo. Ne vemo, zakaj in kako so dlakavo penušo poimenovali dlakava, a na sebi nima tako rekoč nobene dlake.

Če se te dni sprehodite po trzinskem gozdu, boste v podrasti videli rastlino, ki je podobna regratu. Njeni mladi listi so spet pognali jeseni, nato še januarja, ki je bil nadpovprečno topel. Botanično ime te rastline je smrdljivka, čeprav čisto nič ne smrdi. Pravzaprav imajo njeni

listi okus po krompirju. Ker je rastlina omejena na srednjo Evropo in na Balkan, velja za eno naših največjih čudes. Čeprav tudi drugje po svetu najdemo rastline, ki imajo okus po krompirju, pa niso krompir, po navadi te rastline niso zelene. Liste in cvetove smrdljivke s pridom izkoriščamo v kuhinji, saj je smrdljivka užitna rastlina. Po osnovnem principu – podobno s podobnim – jo v jedeh pripravljamo skupaj s krompirjem, na primer v krompirjevi solati. Ljudsko ime za smrdljivko je tudi krompirjevka ali gozdni regrat. Po listih in cvetu je torej podobna regratu. Obstaja pa ena pomembna razlika, ki nam omogoča to rastlino obvarovati tudi za prihodnje rodove. Razlika je v načinu, kako jo nabiramo – ne z nožkom tako kot pri navadnem regratu, ampak z roko odtrgamo le nekaj listov vsake rastline, da ta lahko raste še naprej.

Privoščite si torej košček sveta, ki je namenjen le vam! Nikjer drugje na svetu ne obstaja takšen, niti po okusu, niti po zdravilnosti, niti po razgledu, kot tam zgoraj pod Ongrom, Dobenom in Rašico. Kdo ve, mogoče vas osreči tako kot bambus?

Katja Rebolj, www.katjarebolj.com

Recept: Krompirjeva solata s krompirjevko

Sestavine:

- 1 kg krompirja
- olje, jabolčni kis, sol, poper
- čebula
- pest listov krompirjevke

Priprava: Krompir skuhamo do mehkega, ga narežemo na rezine, okisamo in začinimo, nanj drobno narežemo čebulo ter na koncu dodamo prečno narezane liste krompirjevke. Dobro premešamo in postrežemo toplo ali hladno. Dober tek!

Delavnica Kako do zdravja in več energije spomladi

6. marec od 20. do 22. ure v Dvorani Marjance Ručigaj

Na delavnici se boš naučil/-a, kako lahko delaš prave stvari ob pravem času in s tem kar najbolj poskrbiš za svoje zdravje in veliko življenjske energije. Prejel/-a boš veliko praktičnih napotkov, kako v skladu z modrostjo in načeli kitajske tradicionalne medicine preprosto poskrbiš za zdravje svojih notranjih organov. S preprostimi tehnikami boš na delavnici očistil/-a in okreпил/-a svoja jetra. Spoznal/-a boš, kako se izogneš spomladanski utrujenosti in v pomlad vstopiš poln/-a energije, svež/-a in prebujen/-a! Nova znanja, ki jih boš prejel/-a na delavnici, bodo pripomogla k večji umirjenosti in hkrati večji ravni energije v tvojem vsakdanjem življenju. Vabljen/-a na prebuditev pomladne energije v telesu 6. marca v Dvorani Marjance Ručigaj v Trzin. **Prijava je obvezna do 5. marca na telefonsko številko 041 821 401 ali na e-naslov drustvopotsrca@gmail.com.**

Delavnica Regenerativna aroma joga z eteričnimi olji

27. marec od 19. ure do 21.30 v studiu Društva Pot srca

Vabim te, da si v novem letu vzameš čas zase, se sprostiš in napolniš z novo energijo. Na delavnici regenerativne aroma joge z eteričnimi olji bomo s preprostimi položaji in nežnim dihom popolnoma sprostili telo, um in duha. Telo bomo podprli z blazinami za jogo, odejami, kockami in trakovi, vsi pripomočki so na voljo v studiu. To ti bo omogočilo, da boš

odložil/-a vso težo, stres in skrbi. Po delavnici boš občutil/-a notranjo umirjenost, globoko sproščenost in stabilnost. Vadba bo pripomogla tudi k povečanemu pretoku energije, zato boš imel/-a več energije v vsakodnevnem življenju. Mag. Mojca Tavčar bo poskrbela, da boš vsak položaj lahko izvedel/-a, da ti bo v njem udobno in boš občutil/-a popoln mir. Vabljen/-a na globinsko sprostitev in umiritev svojega telesa in uma. Delavnica je primerna tako za začetnike kot za nadaljevalce.

Prijava je obvezna do 25. marca na telefonsko številko 041 821 401 ali na e-naslov drustvopotsrca@gmail.com. www.potsrca.si

Društvo Prijateljev
Mladine Trzin

VABILO NA

20. PUSTNO POVORKO

V SOBOTO, 22. 2. 2020

MAŠKARE SE ZBEREJO OB 13. URI NA PLOŠČADI T3

Na krožno pot *po starem Trzinu* bo pustna povorka krenila *ob 13.30 uri*.
Zaključek povorke bo na ploščadi T3, kjer bo *nadaljevanje pustnega rajanja in*
podelitev bogatih nagrad za najlepše maske.

ZA POLNE ŽELODČKE OBISKOVALCEV BODO NA STOJNICAH POSKRBELI ZNANI TRZINSKI GOSTINICI!

*Naj bo pustovanje kar najbolj norčavo, zato vabimo vse,
da se v čim večjem številu udeležijo pustne povorke.*

*ČEPRAV JE PUST BOLJ KRIVIH UST, PA TVOJ OBRAZ PRAV NIČ NI PUST,
A KRIVIH UST SI LE TEDAJ, KADAR RAZTEGNE JIH SMEHLJAJ...*

VABILO

Vabimo vas na gasilsko veselico, ki jo bomo pripravili 10. maja 2020 po slavnostni Florjanovi maši. Zabaval nas bo Ansambel Jureta Zajca.

PGD Trzin

DRUŠTVO POT SRCA

Vpis v novo sezono vadbe joge

Društvo Pot srca vabi k vpisu v nov semester vadb!

Dobrodošel/la na vadbah, kjer boš prisluhnil/-a svojemu telesu, prebudil/-a stik s sabo, svojim telesom, dušo in umom. Telo boš sprostil/-a in napolnil/-a s pozitivno energijo, dušo boš napolnil/-a s svetlobo in ljubeznijo, svoj um pa boš nežno umiril/-a in zbistril/-a.

Urnik rednih vadb:

REGENERATIVNA AROMA JOGA: v ponedeljek od 20. ure do 21.30
TREBUŠNI PLES: v torek od 21. ure do 22.30
BIODANZA: v sredo od 20. ure do 21.30
PRANAJAMA IN MEDITACIJA: v četrtek od 19.30 do 21. ure
JOGA: v petek od 18. ure do 19.30

Vabljeni tako začetniki kot izkušeni! Prijave in informacije:
041 821 401, drustvopotsrca@gmail.com, www.potsrca.si

Mednarodno gibanje Zadnja pomoč

Vabilo

Vabimo vas na delavnico o paliativni oskrbi Zadnjapomoč, ki bo v četrtek 27. februarja, ob 18. uri v enoti Trzin Doma počitka Mengeš.

Prijave: 031 695 040
katarina.pezdirc@dpm.si
Število udeležencev je omejeno.

Člani **DRUŠTVA FLORIJAN TRZIN** vas vabimo, da se nam pridružite na

SKUPNOSTNIH VRTOVIH TRZINA

V prijetnem okolju in med prijaznimi sokraji vas čaka **vrtiček (50 m², skupna lopa, voda in zastirka, prostor za brezskrbno igro otrok)**, s pogledom na Kamniško Savinjske Alpe in Domžale, kjer člani že peto leto soustvarjamo drugačen skupnostni prostor za dejavno preživljanje prostega časa ter družbeno in ekološko odgovorno ravnanje.

Če se želite sprostiti, ob pletju poklepetati, z nami učiti kaj novega in hkrati **pridelati svoje zdrave ter okusne vrtnine**, nam pišite na elektronski naslov:

drustvo.florijan@gmail.com

Dejavnosti društva upokojencev ŽERJAVČKI

- **Pohodniki** se vsak torek ob 8. uri srečajo pri Mercatorju, od koder gredo na krajše izlete, v marcu pa načrtujejo tradicionalni pohod po Jurčičevih poteh, in to 7. marca ob 8. uri.
- **Kolesarji** se ob lepem in ne premrzlem vremenu srečujejo ob četrtek ob 9. uri pred CIH-om in odkolesarijo na krajše in daljše izlete po trzinski okolici, in to še vedno v zimski opremi.
- **Strelci** trenirajo vsak ponedeljek in petek od 17. do 18. ure na strelišču v trzinski osnovni šoli.
- **Balinarji** tekmujejo v zimski ligi na zaprtem in ogrevanem bališiču na Duplici, sredi marca pa se bo začela letna liga.
- **Pevska skupina Žerjavčki** prepeva v Jefačnikovi domačiji vsak torek med 17.30 in 19. uro, vabljeni med pevce.
- **Krožek ročnih spretnosti** deluje v Jefačnikovi domačiji ob četrtek od 10.30 naprej oziroma po dogovoru, tel. številka 031 405 646.
- **Kultura** – recitatorji in literarni ustvarjalci se redno srečujejo in sodelujejo na raznih prireditvah, obiskujejo pa tudi domove za starejše.
- **IZLETI** v novem letu so v načrtih, in to najmanj štirje, kam in kako, pa še ni določeno.
- **Ne pozabite na zbor članov Društva upokojencev Žerjavčki v petek, 28. februarja, ob 16.30 v Osnovni šoli Trzin.**
- Še dvoje **predavanj** imamo v marcu, in sicer 11. ob 9. uri v Dvorani M. Ručigaj o uporabi defibrilatorja in 16. prav tam in ob isti uri predavanje o projektu ZDUS »Starejši za starejše«.

Ni pomembno, kdaj si rojen. Šteje, kdaj si začel živeti.

Janez Florjanc, podpredsednik Društva upokojencev Žerjavčki, Trzin

*Tako tiho, skromno si živela,
takšno tudi si življenje imela,
zdaj rešena vseh si bolečin,
za tabo ostal bo lep, a boleč spomin.*

ZAHVALA

V 91. letu starosti nas je zapustila naša draga mama, babica, prababica in teta

MIHAELA KAVČIČ

roj. Brojan, iz Trzina

Iskreno se zahvaljujemo sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem za izrečeno sožalje, darovano cvetje, sveče in dar za svete maše. Hvala vsem, ki ste se prišli od nje posloviti na njeni zadnji poti. Zahvaljujemo se župniku, gospodu Bogdanu Dolencu, gasilcem Prostovoljnega gasilskega društva Trzin, pogrebni službi Vrbančič, pevcem in trobentaču za brezhibno opravljen obred ter cvetličarni Omers za čudovite cvetlične aranžmaje. Posebna zahvala pa je namenjena osebju oddelka A1 Doma počitka Mengeš za strokovno in nesebično pomoč naši dragi mami v času njene bolezni in slovesa.

Vsem še enkrat iskrena hvala!
Vsi njeni

Društvo Ajda Domžale vabi na začetni tečaj biodinamike

Društvo Ajda Domžale uspešno deluje že 19 let in vsako leto pripravi raznovrsten program. Organiziramo različna predavanja in praktične delavnice o biodinamiki ter sorodnih temah, ki so zelo dobro obiskana, saj so odprta tudi za širšo javnost ne le za člane društva.

Biodinamika ni le sonaravni način kmetovanja, temveč tudi način življenja, razmišljanja in dojemanja sveta okoli nas. Temelje tej metodi je podal dr. Rudolf Steiner na Kmetijskem tečaju v Koberwitzu leta 1924. Biodinamika tako ni nekaj novega, temveč je že več kot 90 let prisotna in temeljito preizkušena metoda kmetovanja po celem svetu. Gre za metodo, ki jo lahko prakticiramo na vrtu, njivi ali več sto hektarskem posestvu kot to počno v tujini. V biodinamiki je bistveno dojetje, da živali, rastline in človek predstavljajo celoto, na katero učinkuje celotno vesolje (kozmos) s silami planetov našega osončja in ozvezdij zodiaka. Bolj kot razumemo to medsebojno vpetost in narav-

ne ritme ter znamo te zakonitosti uporabiti v njihovi polnosti, bolj smo sposobni pridelati zdravo in ŽIVO hrano. Biodinamika kmetijo dojema kot celoto, saj se na njej prideluje hrana, v čim večji meri lastna semena za nadaljnjo reprodukcijo, s kolobarjenjem se ohranja naravno ravnovesje in raznovrstnost rastlin, s kompostom in biodinamičnimi preparati trajno oživlja tla ter ohranja plodnost zemlje.

Poslanstvo Društva Ajda Domžale je širjenje ozaveščenosti ljudi o pomenu zdrave in energijsko polne hrane, ki nam jo prinaša biološko dinamična metoda pridelave, ter spodbujanje večje prehranske samozadostnosti. Predvsem v zimskem času namenjamo več časa izobraževanju in z veseljem posredujemo naše izkušnje, zato vse zainteresirane vabimo na Začetni tečaj biodinamike, ki bo potekal 22. 2., 29. 2. in 14. 3. 2020 v Domžalskem domu v Domžalah. Na tečaju bomo spoznali glavna načela biodinamike, pripravo in uporabo biodinamičnih preparatov, principe uspešnega kolobarjenja, pripravo kompostnega kupa, pomen setvenega koledarja, uporabo rastlinskih pripravkov za zaščito in krepitev rastlin ter mnoge preverjene nasvete za uspešno vrtnarjenje. V praktičnem delu pa bomo izdelali homeopatski preparat za polže, pripravili kompostni kup in izdelali preparat po Mariji Thun. Ogleдали si bomo tudi orodja in naprave za obdelavo zemlje ter škropljenje. Prikazali bomo tudi obrezovanje, sajenje in cepljenje sadnega drevja, trte in jagodičevja. Tečaj je primeren tako za vrtničarje in kmete kot tudi za vse ostale zainteresirane. Več informacij in celoten program društva Ajda Domžale najdete na www.ajda-domzale.si.

Andreja Videmšek

*Predstavljamo tuja
in domača smučišča*

[na modre-novice.si](http://na.modre-novice.si)

Gerlitz

Val Gardena

Vogel

Predstavitel smučišč omogoča:

RODEX

Na smučišču Zauchensee – Flachauwinkl je pogledu privabil novi PEUGEOT 208.

Novi PEUGEOT 208 ima mogočno osebnost, ki jo opazimo na prvi pogled. Nizka silhueta, dolg pokrov motornega prostora in čutne krivulje razkrijejo, da gre za pravega zapeljivega športnika. S svojimi živahnimi in izvirnimi barvami karoserije novi 208 zares izstopa!

Innovation
that excites

NISSAN INTELLIGENT MOBILITY

NOVI NISSAN JUKE COUPÉ CROSSOVER

0% OBRETNNA
MERA*
7 let JAMSTVA**

SKENIRAJTE ZA
ODKRITJE NOVEGA JUKA

AUDIO SISTEM BOSE®
PERSONAL® PLUS

PROPILOT

REZERVIRAJTE TESTNO VOŽNJO ŠE DANES

Kombinirana poraba goriva: 6,5 – 5,9 l/100 km. Emisije CO₂: 147 – 135 g/km. Emisijska stopnja: Euro6D Temp. Emisije NO_x: 0,0220 – 0,0427g/km. Emisije trdnih delcev: 0,00027– 0,00028g/km. Št. delcev (x10¹¹): 0,48 – 0,53. Vrednosti meritev porabe in emisij ustrezajo novemu standardu meritev WLTP (globalno usklajen postopek testiranja za lahka vozila). Ogjikov dioksid (CO₂) je najpomembnejši toplogredni plin, ki povzroča globalno segrevanje. Emisije iz prometa onesnažujejo zrak in tako pomembno prispevajo k poslabšanju kakovosti zunanjega zraka. Prispevajo zlasti k čezmerno povišanim koncentracijam prizemnega ozona delcev PM₁₀ in PM_{2,5} ter dušikovih oksidov.

*Velja ob nakupu vozila preko Nissan Financiranja za obdobje 12 mesecev v primeru akcije 50/50. Akcija upošteva 50% polog ter odkupni obrok v višini 50% po preteku enega leta brezobrestnega financiranja. **7 let jamstva obsega 3 leta tovarniške garancije ter podaljšano jamstvo za 4., 5. leto po programu "As new", 6. in 7. leto pa po programu Basic. oz. za 160.000 km, karkoli se zgodi prej. Velja v primeru akcije 50/50. Akcija velja do 31. 03. 2020. Slike so simbole. Pooblaščen uvoznik: Renault Nissan Slovenija, d.o.o., Dunajska 22, 1001 Ljubljana. Več na www.nissan.si.

AVTOHIŠA MALGAJ
ime s tradicijo | Ljubljana

Avtotohiša Malgaj, d.o.o., Tržaška c. 108, 1000 Ljubljana.
Prodaja novih vozil: 01/ 20 00 627, prodaja rabljenih vozil: 01/ 20 00 560,
servis: 01/ 20 00 570. E-mail: info@malgaj.com
ODPRTO OD PON DO PET: OD 8.00 DO 18.00, SOB: OD 8.00 DO 12.00, NED: ZAPRTO

www.malgaj.si

Dacia Sandero

že za
8.500 €
+ PAKET ZIMSKIH PNEVMATIK

5 let jamstva*
1 leto brezplačnega osnovnega kasko zavarovanja*
3 leta vzdrževanja*

Dacia. Zanesljiv partner GRZS.

Podana cena (MPC=maloprodajne cene) je neobvezujoča priporočena cena in vključuje 22-odstotni DDV in DMV. *Ob nakupu vozila preko Dacia Financiranja prejmete podaljšano jamstvo za 5 let ali 100.000 km, karkoli se zgodi prej, brezplačno osnovno kasko zavarovanje za prvo leto ter redno vzdrževanje vozila za 3 leta oziroma 60.000 km, karkoli se zgodi prej. Pogoj za pridobitev omenjenih ugodnosti je obnova avtomobilskega zavarovanja v naslednjem letu preko Dacia Financiranja. Več informacij o ponudbi, nakupu in pogojih nakupa je na voljo na dacia.si.

Poraba pri mešanem ciklu: 4,338-6,699 l/100 km. Emisija CO₂: 114-151 g/km. Emisijska stopnja: EURO6d. Emisija NO_x: 0,0209-0,0364 g/km. Emisija trdnih delcev: 0,00018-0,00222 g/km. Število delcev (x10¹¹): 0,1-0,4. Vrednosti meritev porabe in emisij ustrezajo novemu standardu meritev WLTP. Ogjikov dioksid (CO₂) je najpomembnejši toplogredni plin, ki povzroča globalno segrevanje. Emisije onesnaževal zunanega zraka iz prometa pomembno prispevajo k poslabšanju kakovosti zunanjega zraka. Prispevajo zlasti k čezmerno povišanim koncentracijam prizemnega ozona, delcev PM₁₀ in PM_{2,5} ter dušikovih oksidov.

Dacia priporoča Castrol

dacia.si

Slika je simbolna. Renault Nissan Slovenija, d.o.o., Dunajska 22, 1001 Ljubljana.

AVTOHIŠA
Ljubljana

MALGAJ
ime s tradicijo!

20
let

Avtotohiša Malgaj d.o.o., PSC Ljubljana, Tržaška 108, 1000 Ljubljana,
Nova vozila Tel.: 01 20 00 560, Rablje na vozila Tel.: 01 20 00 560,
Servis Tel.: 01 20 00 570, E-mail: prodaja.renault.lj@malgaj.com,
www.avtohisamalgaj.si

NOVI RANGE ROVER EVOQUE

ČAS JE,
DA VAS OPAZIJO.

ABOVE & BEYOND

**RANGE ROVER EVOQUE ŽE ZA 349,00 €
NA MESEC Z 1,99% OBRESTNO MERO.**

Novi Range Rover Evoque se enako dobro počuti tako na mestnih ulicah kot na gorskih poteh. Ima terensko zmogljivost polnokrvnega Land Roverja in je hkrati opremljen za mesto. S tehnologijo ClearSight Ground View lahko vidite pod vozilo in med parkiranjem pazite na jame in nerodno visoke robnike. Evoque zmore vse, le pogledom občudovanja se nikakor ne more ogniti.

Avto Aktiv Intermercatus d.o.o.

Ljubljanska cesta 24
1236 Trzin

landrover.si

Povprečna poraba goriva: 5,4 - 8,2 l/100km. Emisije CO₂: 143 - 188 g/km. Uradna vrednost emisijske stopnje: EURO 6b. Specifične emisije NO_x: 3,1 - 75 g/km. Vrednost specifične emisije trdnih delcev pri dizelskih motorjih: 0,11 - 0,29 g/km. Število delcev pri dizelskih motorjih: 0,03E11 - 1.06E11. Ogljikov dioksid (CO₂) je najpomembnejši toplogredni plin, ki povzroča globalno segrevanje. Emisije onesnaževalcev zunanjega zraka iz prometa pomembno prispevajo k poslabšanju kakovosti zunanjega zraka. Prispevajo zlasti k čezmerno povišanim koncentracijam prizemnega ozona, delcev PM₁₀ in PM_{2,5} ter dušikovih oksidov. Slika je simbolna.